

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 68.

Czwartek 27 Marca (8 Kwietnia).

1869 r.

Dziennik wychodzi codziennie, oprócz Świąt uroczystych i Niedziel. — Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i w Urzędach Poczтовых; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej Numer 487, jak i w innych jej miejskich kantorach. — Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8; — półrocznie rs. 4; — kwartalnie rs. 2; — miesięcznie kop. 67. — Bez odosłania prenumerata nie przyjmuje się. — Za odosłanie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5; — w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10; — półrocznie rs. 5; — kwartalnie rs. 2 kop. 50 i na te tylko terminy przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same terminy, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesłane do zamieszczenia bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji. — Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą trzy miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniom. — Listy przyjmują się tylko frankowane. — Artykuły i ogłoszenia nadsyłane do zamieszczenia tegoż samego dnia, powinny być dostawiane do Redakcji przed godziną 9-tą z rana. — Redakcja otwarta jest dla osób mających interes, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12-jej do 1-jej po południu.

Rok 6.

PRENUMERATA

NA

DZIENNIK WARSZAWSKI

Dziennik Warszawski w drugim kwartale wychodzi, według tego samego programu, w tym samym formacie i w takich samych warunkach, jak w kwartale bieżącym.

Prenumerata miejscowa zostaje na kwartał II-gi tak sama co w kwartale poprzednim, a mianowicie:

bez rozsyłania:

na rok	rs. 8	—
„ 6 miesięcy	„ 4	—
„ 3 miesiące	„ 2	—
„ 1 miesiąc	„ —	k. 67

Za odsyłanie do domu, dopłaca się miesięcznie kopiejek 5.

Prenumerata prowincjonalna przyjmowana będzie tylko w Warszawskiej Ekspedycji Gazet, w Kantorze Głównym Dyrekcji obu Dzienników w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 487, oraz na prowincji we wszystkich Urzędach Pocztowych (Kantorach) w guberniach Królestwa Polskiego roczna, półroczna i kwartalna; wynosi ona:

na rok	rs. 10	
„ 6 miesięcy	„ 5.	
„ 3 miesiące	„ 2 k. 50.	

W kantorze głównym Dyrekcji obu Dzienników, obok powyżej wymienionych terminów przyjmuje się prenumerata i na jeden miesiąc po cenie kop. 92, i dalej w tym samym stosunku.

Pp. Prenumeratorowie zamiejscowi pragnący prenumerować Dziennik w Kantorze Głównym Dyrekcji, raczą nadsyłać wszelką prenumeratę na termin żądany wprost do Dyrekcji franco, z wyraźnym wypisaniem adresu.

Ostrzegamy pp. prenumeratorów zamiejscowych że jeżeli pragną nie doznać przerwy w otrzymaniu Dziennika, powinni o ile można najwcześniej dopełnić przesyłki pieniędzy.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Nominacje. — Order zagraniczny. — Wykaz numerów listów likwidacyjnych 4-roprocentowych. — Komisja likwidacyjna. — Rozkaz warsz. ober-policmajstra. — Kasa oszczędności.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — Telegramy. — Wiadomości telegraficzne. — Prelekcja p. J. Weinberga. — Przedstawienie na korzyść ochrony Mikołajewskiej. — Kurjerek miejski. — Kursa monet. — Otwarcie lekcji. — Nieporządek. — Wypadki na kolejach żelaznych. — Bajki Kryłowa. — Wypadki w Hiszpanji. — Austrija i ziemie słowiańskie. Słowianie południowi. — Prusy i Niemcy. Książę następcą tronu wirtenberskiego. — Francja. Mowy w ciele prawodawczem. — Zaprzeczenie pogłoskom. — P. Frère-Orban i komisja mięszana. — Kwestja franko-belgiicka. — Sprawa kolei żelaznych. — Włochy i Rzym. Kwestja „modus vivendi”. — Stosunki pomiędzy Włochami i Austriją. — Portugalia. Wzburzenie umysłów. — Anglja. Kwestja kościoła irlandzkiego. — Dokumenta dyplomatyczne w sprawie turecko-greckiej (c. d.). — Kronika Sądowa. Czy poręczenie żony za mężem, bez asystencji męża udzielone, jest ważnem?

FEJLETON. — Niewolnicy paryzcy. (c. d.)
PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,

dnia 27 Marca (8 Kwietnia).

Nominacje. — Przez Najwyższy rozkaz do ministerstwa spraw wewnętrznych, z 21-go marca, mianowani zostali: dyrektor kancelarji komitetu urządzającego w Królestwie Polskiem, radca stanu Nieratow, gubernatorem kieleckim (od 18-go marca); pomocnik starszego urzędnika klasy VI własnej Jego Cesarskiej Mości kancelarji do spraw Królestwa Polskiego, radca stanu Friebes, wice-gubernatorem suwałkskim (od 14 marca 1869 r.). (Gon. urząd).

Order zagraniczny. — Najjaśniejszy król pruski raczył udzielić kierującemu ministerstwem marynarki, generał-adjutantowi, wice-admirałowi Krabbe, order Orła Czerwonego 1-jej klasy, na przyjęcie i noszenie którego zapadło 17 marca r. b. Najwyższe Jego Cesarskiej Mości zezwolenie. (Tamże).

WYKAZ

Numerów Listów Likwidacyjnych Cztero-procentowych

w d. 17, 18 i 20 Lutego (1, 2 i 4 Marca) 1869 roku w szóstym ciągnięciu wylosowanych, które od dnia 20 Maja (1 Czerwca) tegoż roku do spłacenia przypadają.

Na rubli srebrnych 1,000: 41, 89, 106, 203, 426, 551, 654, 861, 913, 966, 1,005, 47, 232, 238, 349, 374, 482, 494, 568, 569, 611, 708, 726, 781, 2,024, 144, 160, 230, 256, 546, 708, 745, 812, 838, 968, 3,120, 138, 204, 247, 295, 323, 374, 464, 478, 515, 657, 764, 809, 954, 4,059, 62, 78, 252, 283, 358, 452, 757, 762, 773, 826, 843, 887, 966, 968, 5,079, 303, 402, 547, 623, 640, 832, 840, 870, 883, 6,292, 306, 322, 560, 562, 573, 622, 736, 790, 856, 980, 7,122, 179, 301, 337, 488, 522, 554, 596, 624, 724, 957, 981, 8,042, 96, 279, 440, 586, 617, 992, 9,021, 79, 94, 101, 513, 631, 727, 946, 10,028, 120, 173, 466, 469, 478, 563, 661, 672, 685, 706, 794, 11,009, 250, 307, 308, 319, 325, 425, 565, 672, 722, 727, 767, 790, 848, 886, 918, 958, 960, 12,012, 16, 216, 223, 261, 341, 367, 436, 505, 631, 697, 716, 833, 13,093, 144, 163, 170,

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

NIEWOLNICY PARYZCY

przez Emila Gaboriau.

CZĘŚĆ PIERWSZA

WYZYSKIWANIE.

XVIII

(Ciąg dalszy patrz Nr. od 259 z r. z. do 67).

— Dla czego? Ot, tak sobie!
— Ależ to nie jest żadną przyczyną...
Andrzejowi krew napływała do głowy.

Nie mogąc wyrazić prawdziwego powodu swojego dziwnego postępowania, postanowił zastąpić wszelkie tłumaczenie gwałtownością, choćby nawet zagrażając mu niebezpieczeństwem — ozwał się więc na ostatnią uwagę barona, przesywając go wzrokiem pełnym nienawiści.

— A więc mój panie, przypuść, że mi się twarz pańska nie podobała... Wszakże to jest już jakąś przyczyną?

— To jest wyzwaniem, panie Andrzej.

— Ach! Niech sobie będzie czem pan chcesz, tylko! lecz proszę mię uwolnić od dalszej eksplikacji w tym względzie.

P. de Breulh nie był cierpliwym z natury — zbladł więc jak ściana i uczynił gest groźny — lecz uniesienie to trwało zaledwie jedno oka mgnięcie. Szlachetna natura barona zwyciężyła — i dla tego przemówił do malarza głosem wzruszonym:

— Racz pan przyjąć moje serdeczne przeproszenie, panie Andrzej... Bo wreszcie, muszę przyznać, że grałem rolę niegodną nas obydwóch. Powiniennem był właściwie, wszedłszy do pana, natychmiast wymienić moje nazwisko i wyznać panu że wiem o wszystkim.

— Nie rozumiem pana, rzekł Andrzej zimnym jak lód głosem.

— Przeciwnie, — rozumiesz pan doskonale, lecz nie masz ufności we mnie; nie uskarżam się jednak, gdyż zasłużyłem na to... Prześtańmy udawać jednakże... Panna Sabina wyznała mi wszystko... powtarzam „wszystko,” a jeśli potrzeba na to dowodów, to powiem panu, że na płótnie, które tam widzę zakryte i i odwrócone do muru, znajduje się portret panny de Mussidan, wykonany w czasie jej posiedzeń tu, w pracowni pańskiej.

Widząc, że pomimo tych słów, Andrzej stoi milczący, pan de Breulh dodał z smutnym uśmiechem:

— Może dla zniszczenia wszelkich podejrzeń pańskich, powiniennem dodać, iż wczoraj, posłuszny żądaniu panny Sabiny cofnąłem prośbę o jej rękę...

W obec tak uprzejmego i szczerzego objaśnienia, które pan de Breulh samorzutnie składał, gniew An-

drzeja stopniał od razu i młody malarz zmieszany prawie, wyrzekł:

— Doprawdy, nie wiem jak panu podziękować..

— Oh! przerwał żywo p. de Breuhl, wypełnienie prostego obowiązku, nie zasługuje na podziękowanie. Skłamałbym mówiąc, że bez boleści spełniłem ten obowiązek, lecz pan postawiony na mojem miejscu, postąpiłbyś tak samo i bez wahania nawet.

— To prawda, panie.

— A więc, teraz jesteśmy przyjaciółmi, panie Andrzej? zapytał baron, wyciągając rękę.

Andrzej uściśnął tę szlachetną rękę z żywym wzruszeniem i powtórzył machinalnie prawie:

— Oh! tak, przyjaciółmi! przyjaciółmi, panie.

Teraz pan de Breulh ozwał się głosem, w którego brzmieniu czuć było jednak wesołość wymuszoną niechęcią.

— A teraz, nie mówmy już o tym obrazie, który służył mi jedynie za pozór do zabrania znajomości z panem. Chcę być szczerym przed tobą, jak przed sobą samym i wyznaję, że przychodząc tu myślałem: „jeżeli człowiek, którego panna Sabina przynosi nam demnie, jest godnym jej istotnie, to użyję wszelkich starań, ażeby został przyjęty przez jej rodzinę.” Teraz, gdy poznaję pana, jak sądzę, proszę ażebyś wyświadczył mi przyjemność i zaszczyt razem, przyjmując na usługi w sprawie twojej miłości, moją osobę, majątek, wpływy i moich przyjaciół.

203, 390, 405, 419, 431, 432, 556, 680, 690, 789, 848, 864, 899, 901, 924, 946, 14,045, 81, 193, 221, 236, 238, 247, 304, 427, 450, 502, 532, 605, 616, 634, 659, 819, 875, 15,019, 84, 140, 174, 206, 304, 327, 460, 481, 540, 548, (1) 589, 790, 961, 980, 16,016, 68, 206, 431, 634, 652, 732, 795, 866, 894, 928, 17,027, 54, 62, 163, 568, 633, 638, 732, 869, 935, 18,094, 168, 396, 762, 768, 809, 989, 19,040, 299, 306, 325, 368, 411, 437, 575, 598, 663, 807, 820, 821, 838, 964, 999, 20,045, 252, 343, 351, 390, 519. *Szt.* 258.

Na rubli srebrnych **500:** 140, 178, 211, 212, 247, 263, 467, 571, 739, 747, 936, 1,024, 91, 120, 178, 363, 419, 429, 553, 615, 617, 728, 803, 858, 974, 984, 2,114, 126, 179, 225, 340, 387, 425, 517, 536, 572, 714, 730, 775, 3,290, 381, 404, 500, 514, 693, 4,045, 370, 380, 410, 4,411, 477, 479, 623, 843, 5,118, 231, 370, 376, 493, 591, 735, 6,104, 256, 318, 460, 525, 542, 604, 692, 708, 864, 7,100, 222, 292, 328, 350, 420, 439, 554, 580, 673, 691, 753, 905, 8,023, 128, 152, 176, 254, 341, 435, 473, 548, 612, 837, 960, 9,059, 68, 216, 248, 435, 464, 541, 697, 774, 775, 800, 860, 873, 10,081, 104, 157, 396, 550, 580, 604, 747, 767, 804, 817, 847, 972, 984, 11,065, 181, 231, 234, 367, 420, 477, 496, 663, 780, 953, 962, 12,004, 63, 79, 213, 244, 247, 254, 336, 346, 501, 517, 628, 702, 13,003, 219, 243, 729, 801, 14,044, 123, 159, 177, 266, 365, 723, 830, 898, 858, 985, 15,005, 42, 156, 173, 179, 185, 235, 322, 395, 400, 425, 630, 637, 679, 16,062, 307, 416, 429, 434, 481, 491, 621, 907, 17,001, 61, 93, 155, 190, 299, 371, 540, 554, 557, 569, 577, 652, 704, 725, 861, 906, 18,010, 18, 44, 236, 310, 343, 559, 665, 722, 761, 784, 841, 899, 19,061, 73, 103, 234, 387, 638, 640, 709, 731, 796, 814, 833, 860, 925, 948, 20,275, 351, 361, 393, 418, 426, 437, 505, 769, 811, 918, 950, 21,070, 141, 196, 229, 253, 262, 369, 421, 472, 490, 506, 528, 552, 585, 793, 834, 22,028, 117, 222, 270, 269, 450, 559, 724, 739, 810, 23,008, 148, 184, 247, 275, 277, 383, 494, 546, 550, 588, 597, 905, 995, 24,121, 264, 326, 583, 640, 664, 669, 699, 25,186, 205, 379, 397, 445, 459, 488, 513, 754, 832, 845, 855, 862, 946, 26,263, 379, 555, 648, 668, 852, 962, 27,124, 211. *Szt.* 315.

Na rubli srebrnych **250:** 80, 97, 192, 229, 337, 511, 522, 723, 738, 1,092, 117, 239, 308, 326, 382, 452, 484, 681, 792, 924, 2,019, 100, 163, 312, 376, 523, 530, 545, 562, 647, 766, 769, 880, 3,079, 125, 418, 524, 580, 592, 687, 808, 817, 933, 969, 4,013, 148, 182, 533, 627, 632, 654, 687, 696, 821, 5,047, 149, 261, 275, 315, 324, 397, 458, 494, 609, 623, 687, 754, 767, 905, 6,046, 177, 230, 264, 323, 368, 654, 698, 827, 959, 7,071, 83, 255, 296, 379, 409, 422, 525, 691, 757, 781, 797, 839, 973, 8,128, 382, 897, 902, 946, 9,046, 336, 574, 595, 606, 755, 879, 973, 997, 10,044, 64, 100, 300, 351, 368, 407, 464, 470, 630, 647, 667, 709, 792, 866, 905, 920, 967, 11,019, 81, 169, 282, 306, 374, 550, 881, 910, 978,

(1) Na N-er 15,589, Listu Likwidacyjnego na rsr. 1,000 ostatni z kola wyciągnięty, przypada do wypłaty w dniu 20 Maja (1 Czerwca) 1869 roku rsr. 518 kop. 16 1/2 reszta zaś rsr. 481 kop. 83 1/2, z procentem wypłaconą będzie w dniu 19 Listopada (1 Grudnia) 1869 roku.

Pan de Breulh z zapalem prawdziwego poświęcenia i zupełną szczerością duszy ofiarowywał się wspierać szczęśliwego rywala na drodze do szczęścia, którego mu zazdrościł... jednakże Andrzej odpowiedział mu smutnym głową wstrząśnięciem i rzekł:

— Nie zapomnę nigdy o szlachetnych ofiarach pańskich, jednakże...

Tu zawahał się przez chwilę.

— Jednakże?... podchwycił pan de Breulh.

— Nie mogę ich przyjąć wcale, zawołał z pewnem wzruszeniem malarz.

— I dla czego?... mogę zapytać?

— O! i ja także, pragnę być szczerym dla pana i wyznam mu najskrytsze myśli w tym względzie. Być może, iż moje skrupuły wydadzą się panu śmiesznościami, lecz co począć za to! Widzisz pan, nieszczęście ma to do siebie, że albo niweczy zgola uczucie godności w człowieku, lub też podnosi do najwyższego stopnia jego dumę. Ja, na przykład, kocham pannę de Mussidan z całej duszy, nad wszelkie wyrazy; wszystka krew moja, do ostatniej kropelki, należy do niej tylko — oddałbym chętnie połowę życia dla zapelnienia przepaści jaka nas rozdziela... a jednak...

Tu zatrzymał się przez chwilę, szukając wyrażenia odpowiedniego myśli, nakoniec z powstrzymaną gwałtownością zawołał:

— Błagam pana nie obrażaj się tem, gdy powiem, że wolałbym raczej wyrzec się zupełnie Sabiny, niż zawdzięczać jej posiadanie pańskiej, choćby najmniejszej pomocy.

12,017, 38, 132, 175, 269, 503, 570, 750, 775, 13,126, 361, 377, 618, 667, 689, 733, 780, 827, 972, 14,185, 559, 634, 871, 884, 895, 934, 15,147, 410, 476, 771, 795, 840, 16,013, 234, 254, 390, 409, 586, 608, 659, 727, 753, 756, 833, 852, 887, 17,029, 383, 387, 416, 737, 747, 18,029, 30, 105, 322, 340, 465, 560, 563, 611, 632, 660, 848, 849, 866, 914, 998, 19,257, 262, 265, 351, 719, 890, 975, 20,137, 213, 315, 321, 453, 484, 489, 537, 745, 878, 960, 995, 21,211, 213, 303, 327, 350, 425, 476, 490, 554, 613, 688, 696, 921, 22,089, 131, 169, 276, 414, 420, 434, 482, 489, 643, 733, 752, 890, 23,059, 155, 386, 419, 497, 519, 615, 641, 826, 856, 24,004, 22, 43, 88, 126, 138, 155, 267, 286, 328, 631, 704, 745, 752, 809, 843, 853, 869, 25,075, 179, 244, 364, 416, 606, 682, 703, 844, 849, 861, 887, 903, 931, 944, 950, 26,085, 112, 248, 309, 432, 484, 550, 593, 801, 826, 27,127, 162, 197, 313, 473, 477, 485, 491, 522, 569, 640, 647, 878, 28,159, 161, 321, 383, 426, 539, 600, 602, 29,058, 156, 410, 448, 631, 655, 659, 771, 30,030, 36, 119, 158, 307, 575, 611, 701, 761, 827, 860, 874, 992, 31,131, 254, 282, 316, 398, 429, 473, 519, 774, 843, 846, 919, 975, 991, 32,062, 126, 146, 160, 363, 486, 714, 755, 783, 786, 841, 864, 868, 919, 943, 978, 33,009, 54, 220, 276, 447, 497, 649, 743, 748, 771, 899, 927, 932, 34,011, 52, 150, 285, 288, 306, 456, 599, 609, 703, 721, 729, 761, 908, 918, 35,056, 93, 169, 271, 278, 322, 367, 381, 550, 558, 609, 624, 692, 727, 751, 892, 36,178, 387, 433, 567, 707, 855, 899, 986, 37,092, 97, 165, 324, 326, 345, 417, 426, 460, 480, 540, 548, 549, 620, 664, 38,032, 65, 93, 123, 124, 320, 338, 358, 485, 554, 624, 663, 714, 726, 729, 751, 39,015, 68, 531, 557, 641, 646, 669, 747, 872, 882, 932, 944, 40,147, 200, 251, 272, 299, 369, 379, 448, 492, 589, 833, 841, 879, 41,075, 172, 203, 242, 297, 345, 365, 734, 773, 873, 880, 42,036, 94, 187, 391, 517, 589, 610, 656, 668, 893, 933, 43,076, 127, 131, 196, 640, 802, 961, 44,037, 189, 361, 475, 567, 618, 655, 671, 792, 909, 985, 45,001, 7, 018. *Szt.* 525.

Na rubli srebrnych **100:** 66, 139, 266, 312, 347, 423, 515, 535, 645, 783, 795, 866, 915, 1,008, 67, 162, 275, 350, 400, 438, 552, 856, 951, 998, 2,003, 9, 107, 159, 170, 198, 398, 451, 523, 535, 545, 592, 654, 690, 710, 784, 859, 873, 983, 984, 3,054, 220, 303, 328, 351, 360, 706, 808, 4,004, 443, 498, 771, 887, 997, 5,049, 186, 425, 482, 554, 566, 646, 733, 738, 6,196, 301, 303, 356, 433, 499, 701, 777, 917, 963, 985, 7,484, 523, 525, 538, 539, 547, 724, 784, 791, 8,044, 45, 129, 246, 276, 296, 342, 422, 466, 737, 857, 906, 9,082, 318, 358, 370, 376, 413, 612, 715, 833, 857, 10,001, 6, 7, 20, 118, 159, 315, 558, 582, 592, 608, 636, 677, 782, 863, 906, 924, 11,028, 85, 114, 313, 359, 415, 418, 493, 649, 809, 886, 893, 12,221, 416, 428, 611, 713, 857, 927, 968, 13,046, 146, 228, 247, 563, 664, 688, 890, 14,077, 181, 244, 310, 390, 482, 529, 600, 606, 620, 623, 775, 803, 856, 888, 15,134, 333, 557, 569, 602, 604, 738, 750, 776, 942, 993, 994, 16,046, 50, 93, 103, 291, 405, 420, 464, 508, 601, 616, 693, 734, 780, 783, 897, 938, 17,210, 328, 379, 736, 822, 885, 956, 18,038, 47, 105, 349, 400, 494, 592, 680, 695, 708, 773, 825, 19,007, 387, 391, 419, 461, 496, 594, 600, 681, 690, 730, 825, 844, 845, 864, 20,041, 218, 288, 559, 608,

757, 776, 821, 998, 21,408, 421, 468, 503, 513, 619, 638, 716, 22,174, 275, 372, 476, 570, 573, 748, 770, 825, 881, 940, 996, 23,135, 141, 193, 197, 334, 360, 409, 502, 562, 671, 727, 734, 847, 969, 991, 24,116, 315, 374, 523, 574, 25,131, 210, 263, 302, 551, 568, 633, 635, 889, 26,106, 170, 204, 207, 539, 27,032, 56, 120, 272, 648, 649, 680, 684, 704, 769, 801, 923, 949, 28,162, 282, 439, 510, 642, 734, 812, 815, 855, 995, 29,138, 149, 365, 367, 462, 553, 30,046, 384, 387, 396, 566, 568, 630, 676, 711, 739, 766, 939, 962, 31,014, 49, 83, 335, 344, 358, 522, 574, 618, 704, 711, 783, 857, 956, 32,016, 256, 303, 306, 324, 422, 426, 661, 747, 834, 33,137, 238, 247, 307, 324, 673, 826, 827, 870, 34,021, 223, 330, 431, 479, 501, 527, 570, 583, 593, 639, 669, 780, 816, 911, 945, 963, 35,038, 93, 210, 290, 311, 351, 428, 537, 547, 613, 691, 709, 744, 753, 791, 974, 36,123, 127, 147, 222, 225, 295, 544, 627, 694, 838, 845, 876, 37,014, 49, 87, 102, 261, 277, 357, 401, 435, 452, 474, 532, 590, 645, 654, 715, 826, 836, 841, 988, 989, 38,043, 137, 185, 283, 306, 373, 469, 521, 664, 705, 730, 763, 784, 986, 39,239, 536, 679, 767, 838, 888, 926, 939, 950, 40,017, 81, 119, 190, 239, 250, 287, 409, 447, 463, 507, 520, 671, 691, 697, 752, 774, 782, 819, 863, 899, 900, 933, 936, 41,039, 105, 259, 325, 374, 432, 448, 461, 640, 762, 794, 840, 897, 900, 911, 931, 968, 42,080, 170, 297, 306, 377, 437, 498, 560, 649, 792, 798, 43,024, 28, 44, 242, 305, 330, 409, 462, 495, 693, 864, 932, 961, 963, 44,051, 148, 178, 197, 295, 302, 334, 343, 349, 669, 792, 952, 45,027, 180, 255, 306, 548, 620, 692, 829, 871, 890, 999, 46,060, 81, 89, 276, 311, 354, 413, 428, 489, 575, 634, 670, 696, 737, 815, 877, 923, 963, 47,006, 85, 124, 133, 206, 214, 620, 652, 753, 860, 932, 48,036, 99, 103, 109, 125, 454, 526, 571, 865, 869, 922, 49,183, 340, 447, 457, 488, 583, 682, 734, 754, 858, 949, 951, 50,065, 69, 285, 394, 403, 418, 567, 609, 658, 766, 877, 943, 993, 51,033, 145, 168, 287, 308, 314, 316, 356, 410, 673, 717, 747, 819, 848, 901, 938, 986, 52,101, 247, 279, 456, 499, 549, 558, 602, 679, 696, 756, 805, 915, 923, 53,159, 187, 257, 308, 446, 498, 664, 694, 792, 823, 856, 896, 898, 54,092, 122, 174, 331, 364, 602, 842, 877, 878, 919, 974, 55,034, 51, 52, 168, 208, 213, 265, 279, 306, 404, 482, 512, 516, 556, 848, 851, 892, 56,009, 150, 176, 190, 235, 246, 351, 362, 408, 445, 619, 643, 748, 829, 837, 57,054, 350, 382, 437, 474, 811, 857, 941, 988, 998, 58,089, 97, 133, 271, 485, 680, 694, 777, 844, 870, 974, 59,149, 151, 194, 258, 270, 303, 565, 634, 642, 776, 834, 881, 904, 60,031, 210, 262, 351, 371, 397, 467, 492, 526, 558, 749, 767, 776, 945, 951, 61,033, 110, 182, 256, 287, 324, 341, 459, 466, 482, 533, 570, 694, 748, 837, 864, 934, 62,029, 52, 55, 98, 192, 265, 346, 472, 500, 689, 704, 805, 816, 846, 851, 869, 902, 953, 63,063, 71, 319, 395, 431, 487, 516, 579, 672, 687, 576, 864, 875, 879, 883, 981, 64,228, 229, 247, 248, 281, 329, 365, 373, 390, 493, 566, 653, 689, 719, 775, 878, 65,061, 100, 143, 168, 255, 460, 491, 527, 532, 560, 599, 611, 664, 796, 934, 66,228, 246, 285, 287, 340, 470, 584, 599, 636, 665, 767, 967, 67,113, 263, 343, 354, 387, 480, 492, 553, 803, 901, 973, 68,167, 526, 535, 536, 537, 547, 616, 668, 696, 697, 749, 759, 787, 984, 69,130, 189, 338, 370, 600, 614,

— Ależ to jest szaleństwo! zawołał baron.

— Mylisz się pan, przeciwnie, jest to najmądrszym z mej strony postanowieniem. Rozważ tylko... gdybym się zgodził na pańską propozycję, rola twoja w tej sprawie byłaby tak piękną i wzniosłą, że ja musiałbym zazdrościć jej panu z mojego poniżenia... Czyliż nie jestem i tak już zgnębiony przez pańską wyższość nademną? Jesteś jednym z najszlachetniejszych rodem i najbogatszych i bezimiennych nawet! Wszystko czego mi niedostaje, pan posiadasz do zbitytku i chciałbyś jeszcze...

— Lecz ja byłem także ubogim i nieszczęśliwym, również jak pan, a może i bardziej jeszcze! zawołał pan de Breulh.

Andrzej, któremu przeszłość barona była całkiem nieznaną, a tylko świetna terażniejszość ćmiła go swym blaskiem... zatrzymał się zdumiony.

— Czy wiesz pan co robiłem, będąc w twoim wieku? ciągnął dalej baron. Oto, umierałem z głodu w głębi meksykańskiej Sonory — dla zarobienia na chleb musiałem przywdziać grubą płócienną bluzę i pracować jak prosty wyrobnik. I czyliż sądzisz, że wówczas przestałem szanować siebie?

— Tem lepiej żeś pan cierpiał! zawołał malarz — albowiem zrozumiesz mnie łatwiej. Mniemasz pan może, iż nie uważam się za równego tobie? mylisz się w takim razie — ale przestałbym być równym panu z chwilą, w której zażądałbym pomocy od ciebie. Osobistej energii i odwadze zawdzięczam jedynie, iż

zwróciłem na siebie uwagę panny de Mussidan. Ona mi zaufała w dniu w którym wyrzekła: „Wnieś się aż do mnie!” Ten rozkaz jej spełnić lub zginąć — w każdym razie, postanowiłem zwyciężyć lub zginąć o własnych jedynie siłach. Nie chcę mieć wyrzutów po zwycięstwie; nie chcę by ktokolwiek mógł wskazywać na mnie wyrzec: „Ten człowiek winien swoje szczęście mojej rzadkiej szlachetności i rycerskiej odwodze.”

— Oh panie! zawołał z wyrzutem baron.

— Wiem, przerwał mu natychmiast Andrzej, że pan masz za wiele delikatności, ażebyś wygłosił rzecz taką w obec świata — lecz powiedziałbyś ją samemu sobie. Bo wreszcie, byłoby to prawdą, o której wiedziałbym nietylko ja — lecz i szlachetna córa hrabiów de Mussidan, zostawszy żoną malarza Andrzeja, którego ryby stanął przed nią odarty z jedynego szlachetnego jakie posiadał w dziejowej prawie swej dumie. I czyliż ta kobieta, mimowolnie nawet, nie musiałaby porównywać nas z sobą raz jeszcze? a wtedy, jakżebyni oglądał obławowany ciężarem twojego dobrodziejstwa! Ah! czy wiesz panie baronie, że całe życie moje byłoby już zatrute, bo zawsze pomiędzy mną a moją żoną stawałoby widmo twojej postaci.

Tu zamilkł nagle, jakby przestraszony sam gwałtownością z jaką przemawiał do człowieka tak pełnego delikatności i tak szlachetnego w postępowaniu — po chwili dopiero opanowawszy się, wyrzekł tonem najuprzejmiejszej grzeczności: (d. c. n.)

70,480, 505, 532, 626, 773, 875, 949, 71,043, 79, 94, 95, 114, 269, 384, 386, 393, 416, 420, 509, 649, 761, 796, 893, 72,014, 26, 28, 55, 83, 88, 150, 212, 305, 627, 762, 832, 905, 911, 73,120, 215, 485, 528, 531, 568, 715, 845, 849, 916, 948, 963, 74,017, 23, 144, 289, 290, 451, 472, 473, 482, 494, 524, 532, 630, 633, 786, 808, 942, 75,031, 40, 119, 280, 307, 331, 383, 394, 669, 726, 739, 777, 923, 974, 992, 996, 76,045, 120, 315, 485, 581, 676, 743, 790, 806, 874, 912, 922, 986, 77,036, 239, 271, 403, 489, 546, 573, 671, 720, 78,101, 635, 692, 718, 735, 825, 79,012, 22, 25, 151, 226, 235, 249, 285, 465, 586, 755, 784, 852, 858, 899, 80,127, 264, 420, 434, 739, 872, 81,056, 95, 183, 259, 271, 348, 380, 778, 782, 833, 908, 998, 82,015, 31, 33, 59, 100, 101, 138, 155, 160, 232, 407, 452, 493, 563, 584, 585, 606, 618, 631, 632, 689, 750, 774, 807, 813, 867, 882, 83,153, 284, 292, 331, 369, 489, 557, 608, 670, 704, 838, 972, 84,053, 86, 124, 195, 348, 510, 545, 705, 809, 824, 85,023, 117, 252, 509, 549, 901, 986, 86,108, 130, 162, 183, 204, 269, 276, 467, 477, 489, 538, 568, 668, 679, 728, 765, 767, 805, 917, 87,007, 14, 40, 57, 154, 155, 217, 326, 351, 361, 379, 420, 483, 500, 612, 892, 88,051, 88, 215, 220, 260, 293, 567, 600, 747, 761, 848, 879, 884, 906, 947, 962, 970, 89,041, 181, 207, 214, 225, 244, 339, 377, 521, 547, 557, 654, 681, 688, 785, 850, 878, 933, 948, 959, 90,032, 124, 178, 241, 328, 464, 553, 566, 569, 630, 637, 795, 831, 890, 989, 91,015, 93, 112, 220, 238, 316, 329, 330, 375, 576, 594, 598, 613, 736, 752, 92,057, 188, 226, 254, 349, 407, 556, 605, 716, 771, 794, 896, 93,025, 421, 423, 489, 539, 660, 683, 742, 822, 860, 942, 961, 988, 94,012, 20, 48, 164, 185, 277, 347, 352, 353, 364, 370, 375, 389, 508, 531, 610, 641, 664, 793, 971, 998, 95,018, 182, 287, 316, 319, 451, 455, 550, 583, 639, 667, 681, 868, 885, 949, 994, 96,070, 73, 192, 255, 375, 393, 435, 448, 527, 533, 537, 587, 602, 632, 687, 798, 950, 97,046, 80, 242, 345, 382, 411, 430, 527, 575, 598, 617, 653, 721, 759, 764, 913, 999, 98,036, 77, 131, 171, 298, 319, 387, 397, 489, 525, 653, 855, 893, 99,084, 268, 496, 587, 621, 629, 800, 926, 992, 100,103, 147, 349, 358, 379, 389, 402, 454, 569, 621, 653, 799, 842, 910, 977, 997, 101,021, 254, 462, 497, 524, 552, 572, 609, 638, 883, 894, 935, 102,088, 112, 118, 244, 321, 337, 469, 503, 504, 536, 601, 661, 671, 857, 942, 997, 999, 103,064, 76, 82, 159, 218, 225, 250, 465, 602, 615, 622, 631, 670, 677, 811, 832, 844, 868, 902, 903, 936, 953, 974, 104,076, 175, 273, 368, 517, 610, 647, 717, 730, 762, 926, 984, 105,121, 123, 252, 353, 454, 466, 470, 588, 653, 852, 977, 106,012, 38, 232, 260, 278, 294, 299, 344, 380, 405, 511, 575, 609, 728, 779, 905, 107,096, 272, 277, 409, 499, 621, 640, 877, 108,023, 31, 79, 87, 205, 275, 285, 444, 626, 710, 724, 755, 832, 858, 109,026, 66, 98, 150, 281, 369, 646, 649, 712, 946, 110,189, 251, 390, 406, 476, 638, 665, 693, 715, 893, 111,151, 219, 352, 367, 421, 432, 538, 571, 598, 605, 694, 745, 750, 751, 760, 797, 816, 837, 888, 896, 112,037, 55, 109, 215, 220, 339, 461, 473, 678, 738, 758, 113,053, 90, 130, 163, 219, 328, 339, 560, 659, 750, 770, 839, 471, 961, 968, 114,166, 369, 410, 449, 478, 509, 529, 533, 713, 737, 741, 991, 115,067, 91, 290, 315, 358, 396, 469, 473, 531, 533, 582, 592, 691, 798, 880, 116,018, 134, 173, 260, 302, 305, 345, 401, 507, 513, 523, 647, 651, 725, 765, 780, 940, 987, 117,044, 190, 279, 369, 379, 506, 566, 601, 607, 625, 742, 954, 118,111, 198, 201, 256, 334, 359, 416, 644, 145, 119,059, 94, 140, 275, 402, 406, 409, 660, 804, 876, 870, 958, 120,008, 43, 80, 299, 359, 563, 565, 626, 710, 711, 719, 956, 121,040, 51, 59, 106, 157, 160, 192, 248, 267, 305, 369, 401, 433, 444, 463, 483, 632, 666, 696, 762, 907, 122,049, 103, 150, 170, 175, 203, 250, 284, 323, 472, 505, 512, 532, 594, 613, 647, 849, 873, 881, 921, 925, 937, 963, 123,032, 43, 412, 423, 562, 649, 927, 124,221, 240, 269, 297, 372, 393, 527, 628, 812, 821, 842, 845, 858, 941, 969, 125,010, 135, 523, 611, 636, 709, 764, 766, 838, 934, 956, 126,014, 50, 109, 128, 188, 261, 391. Szt. 1,665.

Listy Likwidacyjne niniejszym Wykazem wyszczególnione, składane być winny do realizacji z 10 kuponami, za każdy zaś brakujący kupon wartość jego z Listu straconą będzie.

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 22 Marca (3 Kwietnia) r. b., w ilości rub. sr. 17,187 kop. 25, Kamilli *Turowskiej*, właścicielce dóbr Koziebrody, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Sierpeckim, Gminie Koziebrody, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 53 kop. 90, Aleksandrowi *Zaborowskiemu*, właścicielowi dóbr Chociska, położonych w Gubernji Kaliszkiej, Powiecie Tureckim, Gminie Tokary, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Kaliszkiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 3,614 kop. 17, Aleksandrowi *Owczarskiemu*, właścicielowi dóbr Łaszewo, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Sierpeckim, Gminie Gradzanowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 21, Włodzimierzowi *Trepce*, z wsi Niamiecka wieś, położonej w Gubernji Kaliszkiej, Powiecie Kaliszskim, Gminie Iwanowice, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Kaliszkiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 3,217 kop. 83, Gustawowi *Rościszewskiemu*, właścicielowi dóbr Wróblewo, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Mławskim, Gminie Mostowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 4,856 kop. 25, Bronisławowi *Lasockiemu*, właścicielowi dóbr Biezuń, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Sierpeckim, Gminie Poniatowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 20, Joannie *Zaluskiej*, właścicielce dóbr Kokanin, położonych w Gubernji Kaliszkiej, Powiecie Kaliszskim, Gminie Tylicze, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Kaliszkiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 500, p. *Norbertowi*, właścicielowi nowo urządzonej wsi Norbertów, położonej w Gubernji Suwalskiej, Powiecie Kalwaryjskim, Gminie Podawinne, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Suwalskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,148 kop. 33, Augustowi *Łęczyńskiemu*, z wsi Grabce, położonej w Gubernji Suwalskiej, Powiecie Wolkowyzskim, Gminie Kibarty, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Suwalskiej, celem wypłaty komu należy; — dodatkowo w ilości r. 123 kop. 35, Walentemu *Moszyńskiemu*, właścicielowi dóbr Krzymów, położonych w Gubernji Kaliszkiej, Powiecie Konińskim, Gminie Brzeźno, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszkiej, celem wypłaty komu należy; — dodatkowo w ilości rsr. 61 kop. 15, Kazimierzowi *Sulmierskiemu*, właścicielowi dóbr Tokary, położonych w Gubernji Kaliszkiej, Powiecie Tureckim, Gminie Tokary, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Kaliszkiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 155 kop. 88, Cyprjanowi *Gorczyckiemu*, właścicielowi dóbr Żdęnice, położonych w Gubernji Kaliszkiej, Powiecie Tureckim, Gminie Malanów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszkiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 6,524 kop. 89, Bronisławowi hr. *Kicińskiemu*, właścicielowi dóbr Ciemniwo, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płońskim, Gminie Smarzewo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 55, Lejzerowi *Ber Rejchstejnowi*, z części miasta Płocka, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 73 kop. 24, Apolinaremu *Raczyńskiemu*, właścicielowi dóbr Olesiec, położonych w Gubernji Kaliszkiej, Powiecie Kaliszskim, Gminie Olesiec, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszkiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 4,054, Franciszkowi *Gońkowskemu*, właścicielowi dóbr Lipne-Stawiska, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Rypińskim, Gminie Czermiń, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy.

W rozkazie Warszawskiego Ober-Policmajstra do Policji Wykonawczej, za Nr. 80 wydanym, zamieszczono: — Z powodu upływu terminu rocznego od czasu pozyskania numerów, utrzymujący dorożki, powozy i karety, winni zaopatrzyć się w nowe numery na bieżący 1869 rok przepisane; wkładam zatem obowiązek na komisarzy policji wykonawczej dopilnowania, ażeby wszystkie wyżej wzmiankowane powozy wysyłane dla zarobkowania po mieście, z dniem 15 (27) kwietnia, posiadały już nowe numery. Przy wydawaniu kwalifikacji właścicielom powozów, komisarze zwracać mają baczność uwagę, nie tylko na stan ekwipaży ale i na konie, uprzęż i liberję powożących stosownie do ustanowionej na ten cel formy, a nadto dopilnować, ażeby za jednym numerem kilka dorożek nikt nie utrzymywał i nie ważył się używać fałszywych lub też zeszlenczonych numerów. Po dopełnionej rewizji dorożek, powozów i karet i wydaniu kwalifikacji mającym zamiar utrzymywać takowe i wysłać na miasto do wynajęcia, komisarze oznajmiają każdemu z nich, ażeby z kwalifikacjami takowemi i numerami zeszlenczonymi zgłosili się do Zarządu Policji, dla zaopatrzenia się w nowe numery, uprzedzwszy ich przeto, że bez okazania w Zarządzie Policji starego numeru, nikt nie otrzyma nowego. Na bieżący rok, dla dorożek, powozów i karet, przysposobione są numery owalnego kształtu, żółto pomalowane, na których z jednej strony nakładany metalowy numer a pod numerem wytłoczona cyfra „1869,” na odwrotnej zaś stronie, wypisany jest numer czarną farbą. Dostrzeżeni dorożkarze z fałszywymi lub zeszlenczonymi numerami, mają być

zatrzymywani i odsyłani do Zarządu Policji. Niezależnie od tego komisarze obowiązani są uprzedzić lakierarzy, lakierników i malarzy, ażeby żaden z nich nie ważył się reperować, malować lub też przysposobić numery dorożkarskie bez upoważnienia Zarządu Policji, gdyż za przekroczenie powyższego przepisu, winni pociągnięci będą do surowej wedle prawa odpowiedzialności. Każden z utrzymujących dorożki, otrzyma nadto właściwe nowe numery dla przytwierdzenia takowych z obydwóch stron koźła i z tyłu powozu w miejscach wskazanych. Przytem nadmieniam, że mieszkańcy zawiadomieni zostają za pośrednictwem *Gazety Policijnej*, ażeby powożącym dorożkami numerów nieodbierali, albowiem każda osoba mająca pretensję do dorożkarza, powinna ograniczyć się na zapisaniu numeru dorożki do wnieścia skargi do Zarządu Policji, gdzie bezwzględnie otrzyma satysfakcję. Nadto, polecam komisarzom zawiadomić właścicieli dorożek, że stosownie do § 15 przepisów wydanych dla dorożkarzy, każdy z nich jest obowiązany w przeciągu roku za otrzymaniem wezwania, dostarczyć od każdej dorożki po jednym wozie z uprzedzą w przeciągu trzech dni na szarwarę, dla wywożenia lodu i nieczystości z ulic, lub też dla innej miejskiej potrzeby; każdy więc właściciel dorożki powinien mieć zwyczajny wóz, dla niezwłocznego wykonania wzmiankowanej powinności na pierwsze zażądanie, w przeciwnym bowiem razie, winny pociągnięty zostanie do kary pieniężnej, określonej przepisami policyjnemi. O zmianie numerów przy omnibusach, nastąpi oddzielne rozporządzenie.

Kasa Oszczędności Miasta Warszawy z Kantonem Pomocniczym w gmachu szkolnym za kościołem św. Aleksandra przy Alei Belwederskiej pomieszczonej, w tygodniu upłynionym do dnia 23 Marca (4 Kwietnia) r. bież. włącznie, wydała książeczek nowych 56, na które tudzież na dawniejsze w 300 wnioskach złożono rub. sr. 10,012 kop. 95. Na żądanie zaś 74 uczestników (prócz procentu r. 6 kop. 33 1/2, należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów), wypłaciła rs. 2,290 kop. 20 1/2 i umorzyła książeczek 19. Przeto uczestników 18,934, posiada kapitał rub. sr. 669,826 kop. 17 1/2.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,

dnia 27 Marca (8 Kwietnia).

Pogłoski o zamierzonym obsadzeniu posady prezesa gabinetu przedlitawskiego i nieporozumieniach pomiędzy kanclerzem państwa, hrabią Beustem, a członkami wspomnianego gabinetu, musiały bardzo rozpowszechnić się w Wiedniu, kiedy aż uznano za właściwe zaprzeczyć im w urzędowej *Wiener Ztg.*, która dodaje, iż kwestja mianowania prezesa gabinetu przedlitawskiego od kilku miesięcy nie była przedmiotem obrad w łonie ministerstwa. Tym sposobem upadają wszystkie kombinacje budowane na podstawie wspomnianych pogłosek. Dzienniki czeskie jednak, których przepowiednie co do zniesienia stanu wyjątkowego w Pradze i udzielenia amnestji prasowej na Wielkanoc nie ziściły się, teraz zapowiadają te łaski na koniec bieżącego miesiąca, kiedy przypada rocznica ślubu cesarstwa austriackich.

Kiedy tak prezes gabinetu włoskiego jak i kanclerz państwa austro-węgierskiego, przynajmniej według doniesienia dzienników, zaprzeczyli, za pomocą okólników do reprezentantów swych za granicą, pogłoskom o przymierzu austro-włoskiem, i półurzędowy organ rządu francuzkiego *Le Constitutionnel*, odejmuje wymianom grzeczności pomiędzy monarchami Austrii i Włoch, z powodu podróży pierwszego z nich do prowincji graniczących z Włochami, zbyt znaczne znaczenie, jakie chciano im przypisywać. Dziennik ten podaje wszakże doniesienie włoskiej *Gazetta di Torino*, jakoby generał Möring, podczas swego pobytu we Florencji, miał także misję oświadczenia w imieniu cesarza austriackiego, przystania na proponowany przez Wiktora Emanuela zjazd obu monarchów. Zjazd ten miał odbyć się w jesieni pod Trydentem, podczas rewji zebranych tam wojsk austriackich.

Od trzech dni już się toczą rozprawy w kortezach hiszpańskich nad konstytucją, a dotąd telegraf nie podał o nich żadnego sprawozdania,

co pozwala wnosić, iż w ich przebiegu nie zaszczylić nic szczególnego. Daleko ważniejszą dla Hiszpanji kwestją, jest kwestja osoby przyszłego monarchy; według naszego telegramu z Madrytu, Dom Fernando stanowczo odmówił przyjęcia korony hiszpańskiej, wskutku czego przewidywano usunięcie się pp. Serrano i Topete z gabinetu, oraz ustanowienie dyrektorjatu. Odmowa Dom Fernanda, może spowodowana była powszechną niechęcią narodu portugalskiego względem unji iberyjskiej, a wybór tego księcia na tron hiszpański, mógłby panujące już i tak w Portugalji wzburzenie umysłów, rozognić do stopnia niebezpiecznego i dla samej Hiszpanji.

Wzburzenie umysłów panujące obecnie w Portugalji, spowodowane zostało dekretem królewskim, zmniejszającym znacznie liczbę deputowanych. Król na petycję złożoną mu przez deputację z wpływowych mężów stanu, żądającą dla uspokojenia umysłów odwołania tego dekretu, odpowiedział, że pragnie zawsze zgadzać się z życzeniami ludu, ale dekretu nie cofnął. Przedsięwzięte następnie środki ostrożności — tak ze strony władz wojskowych, jak i policyjnych podnieciły ludność do demonstracji, które wszelako nie doprowadziły do rozruchów. Dzienniki hiszpańskie broniące kandydatury księcia Montpensier, może w interesie tej kandydatury, przedstawiają stan Portugalji w zbyt ciemnych barwach.

Protestanci w Irlandji nie przestają robić demonstracji przeciwko zniesieniu tam kościoła panującego, a na meetingu w Belfascie ponowiono dawną groźbę, że w razie zniesienia, zapewnionego w akcie unji, panującego kościoła, Irlandja odrzuci wszelką unję z Anglią, a mianowicie unję parlamentarną.

Telegramy

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Madryt, 7 kwietnia (26 marca). Dom Fernando urzędownie i ostatecznie odmówił przyjęcia korony hiszpańskiej.

Paryż, 7 kwietnia (26 marca). La France mniema, że wskutku odmowy Dom Fernanda, prawdopodobna jest dymisja pp. Serrano i Topete. W Madrycie przysposablają ustanowienie dyrektorjatu.

Berlin, 7 kwietnia (26 marca). Zaprzeczają wieści o utworzeniu pruskiego obozu ćwiczeń nad Renem.

(Correspondenz Bureau).

Wiadomości telegraficzne.

* **Odesa, 23 marca (4 kwietnia).** P. Buchanan, ambasador angielski przy dworze Cesarsko-ruskim, przybył 20 marca (1 kwietnia) do Odesy i wyjechał ztąd wczoraj do Konstantynopola, dla powitania księcia Walji. Nie wiadomo jeszcze dotąd, czy książę Walji zwiedzi Odesę, czyli też uda się wprost z Konstantynopola do Sewastopola, ztamtąd zaś na Kaukaz. Książę Walji zamierza zwiedzić w lecie Krym, podczas pobytu tam Rodziny Cesarskiej. Przygotowuje się dla niego w Sewastopolu przyjęcie. (Birz. Wied.)

* **Wiedeń, 6 kwietnia (25 marca).** Urzędowa Wiener Ztg donosi: Kwestja mianowania nowego prezesa ministrów nie była od kilku miesięcy przedmiotem narad rady ministerjalnej. — Toż pismo oświadcza, że bezzasadne są wszelkie pogłoski o różnicy w zdaniach pomiędzy kanclerzem państwa hr. Beustem a ministerstwem. (Wolffs T. B.)

* **Paryż, 5 kwietnia (24 marca).** W ciele prawodawczem złożone zostało dziś, przez referenta Busson'a, sprawozdanie w przedmiocie budżetu dodatkowego. (Tamże).

* **Florenceja, 5 kwietnia (24 marca).** Gabinet francuzki, popierany przez gabinet wiedeński, począł znów czynić starania dla przywiedzenia do skutku *modus vivendi* pomiędzy Włochami i Rzymem. (Cor. Bür.)

* **Florenceja, 5 kwietnia (24 marca).** Opinione ogłasza artykuł wstępny, w którym mówiąc o wzajemnych oznakach przyjaźni w Trjeście i Florenceji, i o stosunkach pomiędzy Austrią i Włochami, nadmienia, że po zawarciu pokoju, znikła wszelka pomiędzy obu narodami zawziętość, w miejsce której osiągnięto jak najlepsze porozumienie, tak samo jak znika cierpienie chorego na chorobę morską, jak skoro stąpi on na ląd stały. Opinione stawia klerykalnym ten przykład puszczania w niepamięć poprzedniej zawziętej nieprzyjaźni, i wynurza przekonanie, że pomiędzy Rzymem i Włochami jest tylko „chory ząb,” po wyrwaniu którego nastąpi zupełny pokój. (Tamże).

* **Konstantynopol, 5 kwietnia (24 marca).** Liczba pasportów wydanych przez konsulów greckich dla poddanych tureckich, które posłużyć im mają do wylegitymowania się za poddanych greckich, wynosić ma 150,000. (Tamże).

* **London, 6 kwietnia (25 marca).** Z Waszyngtonu donoszą pod datą wczorajszą przez telegraf atlantyki: Prezydent usankcjonował zmiany w prawie o czasie trwania urzędowania. — Senat zatwierdził nominację Longstreet'a na naczelnika wydziału celnego w Nowym Orleanie. — Kongres odroczył się do 10-go kwietnia. (Wolffs T. B.)

* **Waszyngton, 6 kwietnia (25 marca).** Stronictwo republikańskie odniosło zwycięstwo przy wyborach w Connecticut, obrawszy gubernatora i wszystkich urzędników większością 500 głosów; wybranych zostało także dwóch członków kongresu ze stronnictwa republikańskiego. (Bresl. Z.)

* (Prelekcja p. P. J. Weinberga). W dalszym ciągu przedmiotu swych prelekcji, w sali ruskiego klubu, p. Weinberg, wczoraj przedstawił słuchaczom swym rozwój ruskiego dramatu, w drugiej połowie panowania Aleksęgo Michajłowicza. Religijne misterja mieszają się już ze świecką dramą; trupa *komedjantów* niemieckich, która przybyła do Moskwy, w repertuarze swym, ma już i dramaty świeckie. Piotr Wielki, po powrocie z podróży swych po Europie, pragnął zaprowadzić i teatr w Rosji. Za jego czasów przybyła również trupa niemieckich artystów dramatycznych, która z czasem wykształciła oddanych sobie na naukę elewów pochodzenia ruskiego. Wtedy to na scenie ukazały się pierwsze powstania komedji ruskiej, mającej źródło, jak każda inna, w *intermediach*, to jest farsach komicznych, grywanych w przerwach międzyaktowych. W końcu, wszystkie te żywioły podsypane były hojnie przekładami zagranicznych utworów dramatycznych, pomiędzy którymi ukazują się i przekłady Moliera. W ten sposób literatura dramatyczna ruska posuwała się, aczkolwiek powoli, naprzód, a dalsze jej drogi, posłużą za przedmiot do przyszłych prelekcji.

* (Przedstawienie na korzyść ochrony Mikołajewskiej). Z upoważnienia JW. Jenerał-Feldmarszałka Hr. Namiestnika w Królestwie Polskim, w piątek, 4 (16) kwietnia, przy spółdziale artystów opery włoskiej, ostatni raz przed wyjazdem ich za granicę, dane będzie osobne przedstawienie na korzyść ochrony Mikołajewskiej dla dzieci żołnierskich w Warszawie. Przedstawienie to składać się będzie: 1) z aktu 3-go opery „Faust” Gounoda, 2) z aktu 3-go opery „Fra-Diavolo” Aubera. W przedstawieniu tem wezmą udział: panie Artôt, Ferucci, Benati i Stankiewicz, oraz pp. Stanio, Padilla, Bossi, Piazza i Koziaradzki, jak również chóry teatralne, orkiestra teatru wielki, pod kierunkiem kapelmistrza Dupont'a, i 5 kapel wojskowych z oddziałów 3-ej dywizji piechoty gwardji, pod kierunkiem kapelmistrza Dieterichsa. Cena miejsc: łoża pierwszego piętra na 4 osoby 15 rsr., łoża parterowa 10 rsr., łoża drugiego piętra 5 rs., 1 łoża galerjowa na 4 osoby 3 rs.; miejsce w amfiteatrze pierwszego piętra, w 1-m i 2-m rzędzie 1 rs. 50 kop., w 3-m i 4-m rzędzie 1 rs. 25 kop., w następnych rzędach 1 rs.; miejsce w amfiteatrze drugiego piętra 90 kop.; krzesło w 1-m rzędzie 5 rsr., w 2-m 3 rs., w 3-m i 4-m po 2 rs. 50 kop., w 5 m, 6-m, 7-m i 8-m 1 rsr. 50 kop., w następnych rzędach i w krzesłach bocznych 1 rs. 20 kop.; galerja: miejsce numerowane 60 kop., nienumerowane 45 kop.; miejsce na paradyżu 22 1/2 kop. Biletów na to przedstawienie można dostać w kasie teatru wielkiego. Zapisywać się zaś można za wczasu na przedstawienie w mieszkaniu prezesa ochrony Mikołajewskiej, na Nowym-Świecie, w domu zarządu wojennego.

* (Kurjerek miejski). Najlepszym dowodem jak dalece mieszkańcy Warszawy życzą sobie najrychlejszego przybycia ciepła i upałów nawet, jest to,

że sprzedając ich przybycie, zakład wody sodowej w ogrodzie saskim otwartym został dla ochładzania już teraz mających zgrzać się kiedyś spacerowiczów!

— P. Wilhelm Troschel, zasłużony artysta opery tutejszej i znany z talentu kompozytor, urządza niebawem koncert, który odbędzie się w salach redutowych.

— Przybył tu, również zapewne dla wystąpienia publicznie, młody fortepjanista, p. Michał Hertz, wykształcony w Lipskim konserwatorium, którego grę artystyczną mieliśmy sposobność oceniać już w roku przeszłym.

— Jeden z najznakomitszych egzekutorów na fortepianie a zarazem i kompozytor, Aleksander Drey-schok, którego grę podziwialiśmy tu przed kilku laty podczas koncertów dawanych w antraktach na scenie wielkiego teatru — umarł obecnie na suchoty w Wenecji.

— Dziś, pierwsze gościnne wystąpienie p. Rapackiego, w komedji „Nasi najserdeczniejsi,” w roli Caussade'a.

— Liczba przybywających do Warszawy artystów teatrów prowincjonalnych, obecnie wzmaga się ciągle — dowiadujemy się albowiem, że p. Józef Cybulski, należący do trupy p. Carmantrand, przyjechał tu w zamiarze wystąpienia na tutejszej scenie.

— I w ogrodzie zwanym Tivoli, przy ulicy Królewskiej, od strony Zielonego placu, gotują się do urządzania przedstawień ze śpiewami komicznymi i tancami. P. Peter, właściciel zbudowanego tam teatryku, zaangażował już podobno tenże sam personel artystów, który występował w Tivoli przeszłego roku.

— Po śmierci pewnego majtka francuzkiego, nazwiskiem Michel'a, który stracił czucie, mowę, słuch, wzrok, smak i powonienie, skutkiem nadmiernego użycia silnych spirytualnych napojów, przy odbytej sekcji lekarskiej, przekonano się, że dwie półkule mózgowe w czasce zmarłego Michel'a, były nierówne, albowiem jedna z nich, prawa, ważyła o 60 gramów więcej niż lewa.

— W Finlandji, gdzie już kobiety przypuszczone zostały do pełnienia różnych, wzbudzonych im przedtem czynności, gdyż wolno im być telegrafistkami i kancelistkami — obecnie rozszerzono bardziej jeszcze zakres ich działalności, albowiem, jak o tem dowiadujemy się z gazety „Uust Suanotar”, zarząd lekarski, dozwolił pewnej młodej dziewczynie praktykować w aptece, z zapewnieniem, iż z czasem, gdy uzyska stosowne kwalifikacje, wolno jej będzie pełnić obowiązki prowizora nawet.

Al.

* **Kursa monet zagranicznych w Warszawie.**

Za talar wczoraj	rs. 1 kop. 12	dzis	rs. 1 kop. 12 1/2
Za frank	„ „ „ 31 1/2	„ „ „	32
Za złoty ref.	„ „ „ 62	„ „ „	63

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

* (Otwarcie lekcji). Rus. Inw. pisze, że z polecenia ministra wojny, w Cesarskiej akademji medyczo-chirurgicznej w Petersburgu, 22 marca otwarte zostały na nowo lekcje, jedynie dla uczni 5-go kursu.

* (Nieporządki). Goniec Rządowy pisze: We środę, 19 marca, niektórzy z uczni instytutu technologicznego petersburskiego dopuścili się nieporządku w audytorjach, żądając przyjęcia od nich zbiorowego podania o nadaniu im niektórych praw i zmuszając swych kolegów do zakazanego prawem zgromadzenia. Gdy pomimo napomnień dyrektora instytutu i odmowy wielu innych uczni niechęcych należeć do nieporządku, takowy nie ustawał, przeto zwierzchność zmuszoną była wezwać dla przywrócenia porządku policją, na wezwanie której wicherzyciele natychmiast się rozeszli, doręczony wszysko policmajstrowi podanie bez żadnego podpisu, o dozwolenie uczniom mieć pod swoim zawiadywaniem kasę. Komitet instytutu, po rozpatrzeniu w tymże dniu okoliczności sprawy, uznał potrzebę uwolnienia 7-u uczni, którzy okazali się winnymi nieporządku; a na podanie oświadczył, że nie ma prawa wchodzić w rozpoznanie takowego, bo każdy z uczni, w osobistych swoich interesach zawsze może udawać się do dyrektora lub dziekana instytutu. Postanowienie to komitetu minister skarbu zatwierdził. — Takież same nieporządki zaszły 21 marca i w uniwersytecie petersburskim; uczniowie tego uniwersytetu wystosowali podobnież żądania, jak uczniowie akademji medyczo-chirurgicznej i instytutu technologicznego. Lekcje w uniwersytecie zostały wstrzymane. (Golos)

* (Wypadki na kolejach żelaznych). Goniec Rządowy, podaje ogłoszenie głównego inspektora kolei prywatnych, że odebrany 19 marca od inspektora kolei kursko-kijowskiej telegram o wypadku z

pociągiem pasażerskim 17 marca przy przebyciu tymczasowego mostu na Sejmie, obejmuje w sobie co następujące: „Z obejrzenia uszkodzonej części mostu sejmkiego przekonywamy się, że załamanie tego mostu nastąpiło skutkiem zejścia lokomotywy z kolei i pęknięcia szyny. Lokomotywa i tender spadły do rzeki i złamały dwie podpory palowe; wagon bagażowy zawisł, oparłszy się na pokład stałego mostu; idący za nim wagon pocztowy przednimi kołami zeskokczył z relsów i oparł się o filar; reszta wagonów nie została uszkodzona. Pasażerowie nie ponieśli szwanku, oprócz jednego, który wyskoczył z wagonu i rozbił sobie piersi. Palacz, hamując tender, spadł z nim do wody i utonął; obermaszynista i pomocnik maszynisty spadli do rzeki i ponieśli nieznaczne stłuczenia; maszynista i służba pociągu nie ponieśli szwanku. Sporządzono akt policyjny w obecności deputowanych od dyrekcji kolei, dla zakomunikowania sądowemu inkwizentowi. Komunikacja nie ustawała i odbywa się z przesadzaniem pasażerów po stałym moście, który jest na ukończeniu i ma być otwarty najdalej 21 marca. — Na stacji Rudnia kolei żelaznej orłowsko-witebskiej, lokomotywa pociągu pasażerskiego, powracając od pompy hydraulicznej, przez nieostrożność maszynisty, uderzyła o pociąg; wagon bagażowy i jeden wagon 3-ej klasy zostały cokolwiek uszkodzone; pasażerowie nie ponieśli żadnego szwanku; pociąg spóźnił się o 1-gą godzinę.

* (Bajki Kryłowa). W Petersburgu odebrano niedawno z Londynu książkę „Krifol and his fables, by W. R. S. Ralston.” Jest to przekład prozą oryginalnych bajek Kryłowa, w liczbie około stu. Do każdej prawie bajki dołączone są objaśnienia, wzięte z bibliograficznych i historycznych notatek p. Kieniewicza. Na wstępie umieszczony jest rys biograficzny autora bajek, sporządzony podług artykułów Pletniewa i Łabanowa, wydrukowanych z powodu jubileuszu Kryłowa. Nadto p. Ralston w przemowie przytoczył swój pogląd na przedmiot pracy. Jesteśmy wdzięczni p. Ralstonowi za poświęcenie, z jakim on stara się poznać Rosję i za usiłowanie jego obeznać z nią swych spółtowarzyszy. W książce jego niektóre bajki są ilustrowane. (St. Pet. Wied.)

Wypadki w Hiszpanji.

* W kortezach ustawodawczych rozpoczęły się 5-go b. m. rozprawy nad nową konstytucją, lecz nie otrzymano jeszcze dotąd żadnej depechy o przebiegu pierwszego w tej kwestji posiedzenia, i z tego powodu domyślać się jedynie można, że podczas rozpraw tych nie wydarzyło się nic nadzwyczajnego. — Również nie ma jeszcze dotąd potwierdzenia depechy z 4-go b. m., donoszącej, że *Imparcial* utrzymuje, iż na posiedzeniu rady ministrów postanowiono zalecić króla Ferdynanda portugalskiego jako kandydata do tronu hiszpańskiego; taka zwłoka w komunikowaniu bliższych wiadomości co do takiego posiedzenia rady ministrów, upoważnia niekiedy do powątpiewania o prawdziwości twierdzenia dziennika *Imparcial*. Zresztą rząd hiszpański, podnosząc kwestję kandydata do tronu, weźmie bezwątpienia na uwagę dość groźne na teraz położenie Portugalji, i postawi sobie pytanie, jak dalece decyzja pozostająca w sprzeczności z wolą ludu portugalskiego zdolna będzie zwiększyć wzbudzenie w kraju sąsiednim i podnieść takowe do wysokości niebezpiecznej nawet pod niejednym względem dla samej Hiszpanji. (Nord. A. Z.)

* Rozprawy nad projektem nowej konstytucji hiszpańskiej dostarczą na kilka dni, a może nawet na kilka tygodni materiału do bardzo ożywionej walki krasomówczej. Zabezpieczenie swobód narodowych, podział władzy wykonawczej i prawodawczej, uorganizowanie służby publicznej, uświęcenie praw obywatela, ograniczenia jakie mają być przepisane dla tych praw w interesie społecznym — wszystko to da stroniectwom w kortezach powód do obszernych rozumowań. (La Fr.)

Austria i Ziemia Słowiańska

* (Słowianie południowi). Pod tym tytułem gazeta niemiecka *Reforma* ogłosiła artykuł, z którego przytaczamy w skróceniu następujący ustęp: Jak skoro jest mowa o słowianach południowych w Austrii, wnet przychodzą pomimowolnie na myśl słowianie południowi z tamtej strony granic austro-węgierskich, albowiem nasi słowianie południowi połączeni są z nimi świętymi węzłami krwi, języka i wiary; mają oni wspólną samowiedzę narodową, wspólne dążności polityczne i nadzieje. Plemiona te, silne duchem i ciałem, odgrywać będą z czasem ważną rolę w losach wschodu europejskiego. Zarzucają słowianom południowym, że są zacofani w oświacie. Sami oni przyznają się do tego, pomimo że mogą słusznie powiedzieć wielu narodom, które szczytą się swą oświatą: nie widzicie belki we własnym oku! — Dla czegoż słowianie południowi zacofali się w oświacie? Dla tego, że Europa, za którą oni walczyli w ciągu wielu

wieków, oddała ich Turcji na łaskę i niełaskę. Lecz pomimo długiego jarzma mahometańskiego, pozostali oni silni i niezachwiani, i zachowali moc ducha dla tego, ażeby wywalczyć swoją przyszłość.”

Prusy i Niemcy.

* (Książę następca tronu wirttembergskiego). Według depechy z Berlina, król pruski przyjmował księcia następcę tronu wirttembergskiego, który w tych dniach wstępuje do służby w pierwszym pułku gwardji. Sądząc po oporze, jaki stawiał król wirttembergski wprowadzeniu do jego monarchji militarne systemu pruskiego, który uważał za oznakę i groźbę przyszłej aneksji, trudno pojąć, jak monarcha ten mógł zgodzić się na oddanie swojego następcy pod system karności pruskiej. (La Patr.)

Francja.

* (Mowy w ciele prawodawczem). Rozprawy nad budżetem w ciele prawodawczem zapelnione zostały w sobotę dwiema mowami, powiedzianymi przez p. Juliusza Favre'a i przez ministra sprawiedliwości Baroche'a. Powiadamy rozprawy nad budżetem, albowiem takowe stoją formalnie na porządku dziennym, pomimo iż w mowach tych była znowu wzmianka o wszystkim, z wyjątkiem budżetu. P. Juljusz Favre wystąpił w dalszym ciągu z rozpoczętymi przez p. Thiers'a napaściami na politykę wewnętrzną rządu, lecz przemawiał on raczej w tej samej materji co ten ostatni, lecz nie w tym samym duchu. P. Favre, motywując swe napaści na rząd, przytoczył mnóstwo wydarzeń pojedynczych, nie mających logicznego pomiędzy sobą związku i odznaczających się po większej części charakterem anegdotycznym. Z pomiędzy członków rządu, odpowiedź na tę mowę należała się przedewszystkiem od ministra sprawiedliwości, albowiem wydarzenie z byłym prokuratorem w Tuluzie, p. Séguier, odgrywało w dowodzeniach p. Favre'a główną rolę. Ministrowi sprawiedliwości łatwo było odeprzeć napaści p. Favre'a oświadczeniem, że wszystkie te wypadki, do których dały po części powód uchybienia urzędników podrzędnych, nie dowodzą nic przeciw duchowi, w jakim rząd cesarski kieruje w ogólności prawami. Co się tyczy kandydatur urzędowych, na które p. Favre także powstawał, p. Baroche odpowiedział, że każdy rząd francuzki miał, nie pod tą może nazwą, kandydatów mniej więcej urzędowych, t. j. mężów, których wybór zalecał ludność. Na poparcie swych słów, minister przytoczył okólnik p. Ledru-Rollin'a z roku 1848, dowodzący, że nawet ówczesny rząd tymczasowy, który wyszedł bezpośrednio z rewolucji, oddziaływał na ludność na drodze urzędowej i w swoim duchu. (Nord. A. Z.)

* (Zaprzeczenie pogłoskom). Czytamy w *La France* pod datą 5-go kwietnia: Od kilku dni obiegają w niektórych dziennikach i w rozmaitych korespondencjach z departamentów i z zagranicy pogłoski bynajmniej nieuzasadnione o zmianach w ministerstwie. Powiadano mianowicie, że minister skarbu weźmie dymisję, pomimo nieprawdopodobieństwa podobnej wiadomości w chwili gdy rozpoczynają się rozprawy nad budżetem. *Journal officiel* polożył dziś zrana koniec komentarzom, wynikłym z tych pogłossek, zapomocą następujących wyrazów: „Pogłoski szerzone co do dymisji ministra skarbu, pozbawione są wszelkiej zasady.”

* (P. Frère-Orban i komisja mieszana). *La France* z 5-go kwietnia pisze: P. Frère-Orban miał znowu dziś konferencję z margrabią de La Vallette, ministrem spraw zagranicznych, jutro zaś ma on konferować z ministrem skarbu. Błądną jest wiadomość podana przez niektóre dzienniki, jakoby komisja mieszana została już lub ma być dziś mianowana. Układy przedwstępne pomiędzy ministrami trwają jeszcze, jak powiedzieliśmy powyżej, i komisja będzie mogła być ukonstytuowana dopiero po porozumieniu się w przedmiocie głównych podstaw jej pracy.

* (Kwestja franko-belgicka). Dzienniki francuzkie tak zajęte były rozprawami politycznymi w ciele prawodawczem, że zapominały zupełnie o kwestji franko-belgickiej, obchodzącej je tak bardzo przed kilku dniami. Żaden z nich nie zastanowił się wcale nad usposobieniem prasy angielskiej i niemieckiej, których przemawianie utrudnić może układy pomiędzy Paryżem i Bruksellą. Przedewszystkiem prasa angielska zajmuje się najwięcej tą sprawą, wynurzając nieufność i nieprzyjaźń względem Francji, i występując przeciwko przeważającemu systemowi neutralności szkoły manchesterskiej, w którego obronie wystąpił p. Disraeli w wypowiedzianej niedawno mowie w Glazgowie. (Nord.)

* (Sprawa kolei żelaznych). *La Patr.* z dnia 5-go kwietnia pisze: Wiadomości podane przez nas o zajściu franko-belgickim, potwierdzają się dziś zupełnie. Główne organa prasy europejskiej powtó-

rzyły je i zapewniły o ich dokładności. *Gazette de France* usiłuje jednak zaprzeczyć podanym przez nas niektórym faktom, i przytacza na dowód wyjątki jednego z dzienników brukselskich i dziennika z Mons. Obstawiamy za prawdziwością naszych wiadomości i streszczamy je w następujący sposób: interesowani obu kolei żelaznych belgickich, domagają się poprawienia tymczasowych umów zawartych z kompanją francuzką kolei wsechodniej i objawili w tym względzie swoje zdania; niektóre prowincje Belgji podchodzące pod nazwę wallońskich, żądają odnowienia traktatu handlowego z Francją, o czym zawiadomiły już, i wreszcie niektórzy znakomitsi członkowie opozycji objawili już zamiar przyłączenia się do wigłkości dla poparcia p. Frère-Orban'a na obranej obecnie przez niego drodze polityki pojednawczej. Wiemy o tem, że niektóre dzienniki belgickie, słuchając intryg, występują przeciwko tej polityce; ale cokolwiekby mówiły, polityka ta odniesie zwycięstwo, gdyż leży ona w interesie obu krajów. *Gazette de France* przekona się o tem wkrótce.

Włochy i Rzym.

* (Kwestja modus vivendi). *La Patr.* z d. 5 kwietnia pisze: *Corriere italiano* zamieścił list z Rzymu zapewniający, że p. de Banneville doradzał papieżowi, ażeby kwestję *modus vivendi* przedstawił pod rozpatrzenie biskupów wszystkich narodów. Wiadomość ta, nad której nieprawdopodobieństwem nie chcemy długo się rozwodzić, powinna na pierwszy rzut oka wydać się jako stanowczo zmyślona. Kwestja *modus vivendi*, której ustalenia pomiędzy Włochami i Rzymem chętnie pragniemy pod względem władzy doczesnej ojca świętego, nie mogłaby być przedstawioną koncylium ekumenicznemu. Nie będzie ona też z pewnością oddaną pod rozpatrzenie prałatów zagranicznych, gdyż jest to kwestja w pewnym rodzaju narodowa, nad którą zastanawiać się może wraz z Włochami sam tylko dwór rzymski, a jeżeli wnięszalibyśmy się do niej, to chyba tylko w charakterze doradczym i pojednawczym. Pod tym względem znajdujemy w dzienniku *Paris* artykuł, według którego Francja opłacić ma swe przynależne Włochom opuszczeniem władzy świeckiej papieża. Autor artykułu zaprzeczając stanowczo owym pogłoskom, o których po raz pierwszy dowiadujemy się z dziennika *Paris*, żąda, ażeby wystosowano pod tym względem interpelację do ministra stanu. Nie sądzimy, ażeby rząd zadawał sobie pracę zaprzeczania podobnym fantastycznym pogłoskom, które zresztą nie są wcale rozpowszechnione. Wreszcie, jak to już kilkakrotnie wraz z znacześniejszymi organami prasy zagranicznej powtarzaliśmy, zbliżenie, jakie nastąpiło pomiędzy Austrią, Włochami i Francją, nie ma wcale żadnego charakteru przymierza, i co ważniejsza, nie było nigdy mowy o ustępstwach dla Włoch, które według dziennika *Paris* nazywałyby się zdradą. Uroczyste zapewnienia rządu, które w ostatnich dniach powtórzone zostały w księdze zielonej, nie pozostawiają żadnej wątpliwości co do polityki francuzkiej. Wrzawa zatem dziennika *Paris* nie da się niczem usprawiedliwić, i przekonani jesteśmy, że w samych nawet Włoszech nikt nie pomyślał o podobnym stanie rzeczy.

* (Stosunki pomiędzy Włochami i Austrią). *Constitutionnel* powtarza wiadomość podaną przez *Gazzetta di Torino*, jakoby feldmar.-por. Mürring, podczas swego ostatniego pobytu we Florencji, oświadczył królowi Wiktorowi Emanuelowi, że cesarz Franciszek-Józef przyjmuje zaproponowane przez tego króla widzenie się obu monarchów w jesieni w Trydencie, podczas manewrów, które będą tam mieć miejsce. Zastrzeżenie, z jakim *Constitutionnel* powtarza tę wiadomość, jest uzasadnione chociażby dla tego, iż wątplić należy, ażeby król włoski wystąpił z propozycją widzenia się obu monarchów na terytorjum austriackim. (Nord. A. Z.)

Portugalja.

* (Wzburzenie umysłów). Wiadomo, że dekret królewski, ogłoszony w Portugalji dwa tygodnie temu, zredukował liczbę członków izby deputowanych z 179 na 107. Srodek ten wywołał pomiędzy ludnością agitację, która, podług ostatnich wiadomości, przybrała znaczne rozmiary. Niektóre osobistości polityczne, posiadające wielki wpływ, pomiędzy którymi wymieniają margrabię de Vallada i p. Aleksandra Calheiros, podały królowi petycję, ażeby ze względu na wzburzenie, jakie środek ten wywołał wśród ludności, cofnął takowy i jednocześnie usunął ministerstwo, które doradziło takowy. Król odpowiedział na to, że ma szczerą chęć pozostawania w zgodności z życzeniami swego ludu, lecz nie cofnął wspomnianego dekretu. Skutkiem tego wzburzenie wzrosło. Pismo hiszpańskie *Correspondencia* donosi, że minister wojny powołał do siebie 29-go marca do-

wódców gwardji municypalnej i pułkowników załogi Lizbony, i dał im wyraźny rozkaz, ażeby rozpraszali z bronią w ręku wszelkie zbiegowiska, które tworzyć się będą na ulicach. Wzbroniono margrabiemu de Vallade i p. Aleksandrowi Calheiros zwoływać do siebie zgromadzenia i przedsięwzięto środki dla przeszkodzenia komitetom wyborczym gromadzić się w innych punktach. Na to komiteta odpowiedzieli oświadczeniem, że jeżeli król nie uczyni zadosyć do niedzieli protestowi, który został mu podany, w takim razie odbędzie się wileknie zgromadzenie ludu, które uda się do Belem, ażeby obaczyć, co należy dalej począć. Tymczasem telegraf nie doniósł dotąd wcale o odbyciu się zapowiedzianego zgromadzenia ludowego ani o żadnych nadużyciach; ztąd wnosić można, że wypadki nie przybrały tak groźnego charakteru, jak się tego obawiać należało podług pomienionych wiadomości pisma hiszpańskiego. Zauważyć należy, że *Correspondencia*, która przemawia w Hiszpanji za kandydaturą księcia Montpensier, może mieć powody stronicze do tego, ażeby w obecnej właśnie chwili, gdy w kortezach ustawodawczych panuje prąd na korzyść kandydatury króla Ferdynanda portugalskiego, przedstawiać położenie rzeczy w Portugalji w jak najgorszym świetle, tak iżby można było wyprowadzać ztąd niepomyślnie wnioski co do usposobienia konstytucyjnego rodziny królewsko-portugalskiej. W każdym razie, faktyczne wydarzenia rewolucyjne w Portugalji, nieomieszkałyby wywrzeć znacznego wpływu na toczącą się obecnie w Hiszpanji walkę o konstytucję. (Nordd. A. Z.)

Anglja.

* (Kwestja kościoła irlandzkiego). Agitacja przeciw zniesieniu kościoła panującego w Irlandji trwa w dalszym ciągu wśród tamecznej ludności irlandzkiej. W zeszły czwartek odbyło się znowu w Belfast w tym duchu zgromadzenie, na którym prezydował hr. Enniskillen, podczas gdy p. Johnson, członek parlamentu, miał mowę, w której powtórzył starą, nieco już zużytą groźbę, że po zniesieniu przewidzianego w akcie połączenia kościoła panującego, Irlandja będzie uważać za zniesione wszelkie inne z Anglją połączenie, głównie zaś parlamentarne. (Nordd. A. Z.)

Dokumenty dyplomatyczne w sprawie turecko-greckiej. z Journ. de St.-Petersb.

(Dalszy ciąg *)

Protokół N° II.

(Posiedzenie z 12 stycznia 1869 roku).

Obecni:

Pełnomocnicy:

Austro-Węgier,

Francji,

Wielkiej Brytanji,

Włoch,

Prus i Związku północno-niemieckiego,

Rosji,

Turcji;

sekretarz konferencji.

Protokół poprzedniego posiedzenia [został odczytany i przyjęty.

Pełnomocnik Francji oznajmił, że stosownie do życzenia wyrażonego na pierwszym zebraniu, zbiorowa deklaracja, przyjęta w celu żądania od Turcji i Grecji utrzymania *statu quo*, bezzwłocznie została wyprawiona telegrafem, po skończeniu obrad.

Margrabia de Lavalette zakomunikował następnie depeszę telegraficzną wyprawioną przezeń do Aten, stosownie do protokołu, którego powtarza główną treść, ażeby zawiadzić Grecję w imieniu konferencji, do cofnięcia postanowienia, oznajmionego przez jej ministra w Paryżu.

Na żądanie pełnomocnika Rosji umówiono się, że depesza ta będzie dołączona do protokołu obecnego posiedzenia.

Margrabia de Lavalette oznajmił, że nie otrzymał jeszcze żadnej odpowiedzi, ani z Konstantynopola, ani z Aten, i że dotąd nic nie pozwala przewidywać postanowienia rządu heleńskiego. Mając sobie poruczone wykonanie wspólnych postanowień, prezydujący na konferencji nie sądził, aby mógł wziąć na siebie odłożenie zebrania na dziś oznaczonego, jak tego żądał od niego pełnomocnik Rosji na piśmie, lecz w obecnym stanie rzeczy nie jest skłonny do nalegania na rozpoczęcie zaraz rozpraw nad kwestjami, które konferencja ma badać, i sądzi, że obrady mogą być odroczone do 14 stycznia.

Hrabia Stackelberg podziękował pełnomocnikowi Francji za tę propozycję, dodając, że nieobecność re-

prezentanta Grecji zmieniłaby charakter konferencji i nie może być uważana przez niego za obojętną przy dalszym ciągu obrad.

Pełnomocnik Francji oświadczył, iż gotów jest zrobić wszystko co się zgadza z jego obowiązkiem, ale sądzi, iż trudnoby było uczynić wspólne dzieło zupełnie zależnym od odpowiedzi rządu heleńskiego. Prosił zatem kolegów o wzięcie pod rozwagę przypuszczenia odmowy ze strony gabinetu ateńskiego i zasięgnięcia zdania ich dworów, jakie postanowienie ma przyjąć konferencja w razie tej ewentualności.

Pełnomocnik Anglii wynurzył nadzieję, że postanowienie Grecji będzie zgodne z przesłaniem jej życzeniem.

Margrabia de Lavalette żywo pragnął aby urzeczywistniła się ta nadzieja, ale uznał za ważne, aby w przeciwnym razie, każdy z pełnomocników mógł dać poznać zdanie swego rządu o położeniu, i zdecydować co do dalszego ciągu prac konferencji.

Pełnomocnik Włoch oświadczył, iż uważa także za konieczne, aby wszyscy reprezentanci mocarstw bezzwłocznie odwołali się po rozkazy do swych dworów. Zdanie to zostało jednogłośnie przyjęte i następne posiedzenie zostało oznaczone na dzień 14 stycznia zgodnie z propozycją prezydującego na konferencji.

Dan w Paryżu 12-go stycznia 1869 r.

(Następują podpisy).

(Annex do protokołu z 12 stycznia 1869 r.)

Depesza telegraficzna.

Francuski minister spraw zagranicznych do barona Baude, ministra cesarskiego w Atenach.

Paryż, 10 stycznia 1869 r.

Wbrew oczekiwaniom wszystkich pełnomocników, p. Rangabe, w chwili kiedy miało się rozpocząć pierwsze zebranie konferencji, zawiadomił mnie, iż nie jest upoważniony do asystowania przy obradach, jeżeli nie będzie powołany na stopie równości z ambasadorem tureckim. Przypuszczony do przedstawienia osobiście swych objaśnień, potwierdził ustne zawiadomienie jakie mi udzielił, odczytując podpisaną przez niego notę.

Jak oznajmia protokół pierwszego posiedzenia, konferencja została utworzona pomiędzy mocarstwami podpisanymi na traktacie paryskim, na mocy protokołu z 14 kwietnia 1856 r. Z tego jedynie powodu, ale nie w myśli nieuznawania położenia, godności lub praw Grecji, pełnomocnik jej powołany był z głosem doradczym. Pełnomocnicy jednogłośnie uznali ważną odpowiedzialność, jaka spadałaby na rząd heleński, gdyby obstawał przy niespodzianem postanowieniu wyłączenia się i postanowili, że prezydujący, w imieniu konferencji, wezwie gabinet ateński aby odwołał postanowienie mogące narazić dzieło pojednania, poruczone ich usiłowaniu. Umówiono się, że inne gabinaty poprą ten krok. Nadesłaj mi pan w jak najkrótszym, o ile można, czasie, odpowiedź rządu greckiego.

Podpisano: De La Valette.

Kancelarz państwa do jw. barona Brunnowa w Londynie.

St.-Petersburg, 1 (13) stycznia 1869 r.

Ubolewamy nad odmową ze strony rządu heleńskiego, przyjęcia udziału w konferencji z głosem doradczym, nie dla tego abyśmy powątpiewali o jego prawie do równości w obecnym wypadku (pod tym względem przekonania nasze nie uległy zmianie), lecz ponieważ jest to nowa tama dla dzieła pokoju, i ponieważ stawia to konferencję niejako w fałszywym położeniu. Nalegając zaleciliśmy gabinetowi ateńskiemu, aby cofnął tę odmowę. Ze swej strony hrabia Stackelberg uczynił bezpośrednie wstawienie. Nie wiemy jaki będzie jego rezultat. Nie mniej, z rozkazu Najjaśniejszego Pana, hrabia Stackelberg zajmie napowrót swe miejsce na konferencji, skoro takowa zbierze się na nowo, choćby utrzymało się dobrowolne wyłączenie się pełnomocnika greckiego. Nasz pełnomocnik przejęty będzie duchem pojednawczym, stanowiącym podstawę udzielonych mu instrukcji.

Nie mogę wypowiedzieć do jakiego stopnia ubolewam nad tem okaleczeniem zgromadzenia europejskiego, które będzie miało wydać wyrok w nieobecności głównie interesowanego, podczas kiedy jego przeciwnik będzie zasiadał jako sędzia i strona. Chcę pocieszać się nadzieją, że konferencja tembardziej zrozumie konieczność dania dowodu bezstronności, któryby jej zjednał opinię, pomimo nieregularności składu trybunału, i że nieobecna Grecja znajdzie na konferencji obrońców w przedmiotach, gdzie słuszność będzie po jej stronie.

Uważam, że jeden punkt zapatrywania się nie jest dostatecznie wyjaśniony, mianowicie co do przeszkód jakie konstytucja stawia władzy i dobrym chęciom króla.

„Mocarstwa”, — mówiła jedna z deklaracji p. de Lavalette, — „nie wdając się w rozbiór instytucji miejscowych, zalecają rządowi heleńskiemu, aby przedsięwzięł środki i t. d.”

Wyrażenie: *instytucje miejscowe* wyraźnie zastępuje wyraz konstytucja, którego chciało uniknąć. Sądzę, że jeżeli wielkie mocarstwa są zdania, że król Jerzy powinien postawić się po nadkonstytucję, i zerwać przeszkody jakie mu stawia prawo organiczne przeciwko spełnieniu jego międzynarodowych obowiązków, powinny być nie ograniczyć się na insynuacji. Powinny być mieć odwagę wypowiedzieć się jasno i bez dwóch aczunków.

Znasz pan, panie baronie, nasze zdanie o konstytucji obowiązującej obecnie w Grecji. Znasz pan kroki jakie w 1865 r. czyniliśmy tak w Paryżu, jak i w Londynie, proponując gabinetom londyńskiemu i paryżskiemu, aby udzieliły w tym przedmiocie młodemu królowi rady jednobrzmiące, do których bylibyśmy się przyłączyli. Wiesz pan nakoniec, że na nasze propozycje odpowiedziano milczeniem, i że nie przystawaliśmy nam brać inicjatywy odosobniono, która dałaby powod do tłumaczeń, jakich w żadnym razie nie mogli byśmy przyjąć.

Nie będę się rozszerzał nad tym przedmiotem, znajdziesz go pan rozwiniętym w jednej z poprzednich moich depesz. Lecz powiadam, że jeżeli dziś mocarstwa zebrane na konferencji żądają od króla Jerzego aby przedsięwzięł środki, czego konstytucja nie daje mu prawa, i ograniczają się na wyrażeniu, *nie wdając się w rozbiór instytucji miejscowych*, podobne wyrażenie się zdaje się nam niedostatecznym.

Według mnie, wszyscy powinniśmy zapewnić rezultat, mianowicie, aby wyrok europejski uzyskał zatwierdzenie opinii publicznej; oraz uniknąć skały podwodnej, mianowicie aby surowość względem małego państwa chrześcijańskiego, nie doprowadziła do rozpaczki innych ludności chrześcijańskich stojących pod berłem sułtana.

Dochodzi mnie, że są osoby oskarżające Rosję o chęć zniweczenia konferencji. Wiadomo że konferencja powstała z myśli Cesarza. Bajka o Saturnie nie może być zastosowana do biegu polityki gabinetu Cesarzarskiego. Zachowujemy nadzieję, że to zebranie utrwali pokój, którego nikt nie pragnie szczerzej i zupełniej od nas, i jesteśmy przekonani, że ten rezultat, którego Europa oczekuje z niecierpliwością, zostanie osiągnięty, jeżeli wszystkie mocarstwa przejęte będą duchem bezstronności, jakim nie przestajemy się kierować. Pragniemy załatwienia szybkiego, ale sprawiedliwego. Jeżeli mocarstwa nie wzniosą się na wysokość swego zadania, jeżeli pozwolą się kierować drugorzędnymi względami, i jeżeli nie zdołają zapobiedz starciu pomiędzy Grecją a Turcją, natenczas niemożliwym byłoby zaręczyć, czy, pomimo naszych usiłowań w celu uspokojenia, nie wybuchną na Wschodzie groźne rozruchy. (d. c. n.)

Kronika Sądowa.

Czy poręczenie żony za mężem, bez asystencji męża udzielone, jest ważnem?

Wiadoma jest powszechnie z prawa cywilnego zasada, że kobieta zamężna wszelkie akta prawne jedynie za zezwoleniem lub przy asystencji męża swego skutecznie sporządzać może.

O ile ta kardynalna zasada ma bezwarunkowe zastosowanie do zobowiązań, jakie żona wprost na korzyść męża zaciąga, zaszedł interesujący spór, którego przebieg poniżej w krótkości opisujemy.

Bankier tutejszy pan L. wypożyczył od pana S. w dniu 22 czerwca 1857 roku w złocie imperjałów sztuk 6,000 i wystawił dnia tegoż dwa weksle, każdy na 3,000 imperjałów, z obowiązkiem zwrotu w dniu 23 czerwca 1858 r.

Zaraz nazajutrz, po wystawieniu tych weksli, mianowicie dnia 23 czerwca 1857 r. żona rzeczzonego bankiera udzieliła panu S. pismienne zobowiązanie treści następującej:

„Niniejszem pismem zaręczam panu S. za wszelkie sumy zaciągnięte sposobem pożyczki przez męża mego bankiera L. uważając siebie za samo-dłużniczkę.”

W dwa miesiące po takim zaręczeniu, to jest w d. 23 sierpnia 1857 r. bankier L. wypożyczył podobnie za wekslem pana S. imperjałów 1,000 z terminem oddania również na dzień 23 czerwca 1858 r.

Gdy po terminie tym dłużnik L. długo nie spłacał i zobowiązań swych w późniejszych układach i kompanacjach deklarowanych nie wykonywał, zabezpieczenia życia swego na korzyść p. S. do wysokości rs. 15,000 nie uskuteczniał, przekaz akcji kopalni miedzianosrebrnej w Czechach udaremnił, kompanacje takowe z winy dłużnika pana L. za rozwiązane uznaniem zostały. Następnie po śmierci pana S. w d. 24 września 1865 r. nastąpięcej, dwaj jego synowie jako

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWİADOMIENIA

N. D. 1878. Раѣомское Губернское Правленіе.

Объявляеть во всеобщее свѣдѣніе, что въ присутствіи Губернскаго Правленія произведены будутъ 3 (15) Апрѣля с. г. въ 1 часу дня публичные веуствнн (in minus) торги на постройку реширадь, новаго деревяннаго забора, починки отараго каменнаго забора и перестройку деревяннаго сарая при желтыхъ въ г. Раѣомъ казармахъ.

Торги начнутся съ суммы 1,009 руб. 70 коп. сер.

Условія къ снмъ торгамъ относящіяся могутъ быть разсмотрѣны въ Военно-Полудейскомъ Огдѣленіи Раѣомскаго Губернскаго Правленія. Желующіе участвовать въ торгахъ обязаны явиться въ назначенный срокъ въ Губернское Правленіе съ залогомъ равняющимся $\frac{1}{10}$ части означенной выше торговои суммы и со свѣдѣтельностью 2-ой гильдіи.

Г. Раѣомъ, Марта 4 (16) 1869 г.
3—3 Свѣтннкъ, Яшовскій.

N. D. 2250. Войтъ Гмины Гославце Копинскаго Уѣзда.

Житель деревни Посаде, здшней гмины Адольфъ Гейманъ, жаелаетъ переселиться въ Пруссію; вслѣдствіе чего объявляеться во всеобщее свѣдѣніе; что если кто ивъетъ какія либо претензіи къ упомянутому Гейману, то въ теченіе 4 мѣсяцевъ долженъ представить доказательства въ Гославцкое Гминное Управление.

Гославцие, 10 (22) Марта 1869 года.
1—3 Мильбрадь.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE

N. D. 2256. Pisarz Sądu Pokoju w Marjampolu.

Podaje do wiadomości, że z powodu śmierci Jankiela Owsieja dwóch imion Berwalda hipotecznie ustalonego, właściciela połowy dwóch nieruchomości oddzielnie uregulowaną hipotekę mających, jednej pod Nr. dawniej 93 teraz 99, drugiej zaś pod Nr. 100 w mieście Marjampolu położonych, otworzył się spadek. Wzywam przeto interesantów, aby z dowodami w dniu 15 (27) Września r. b. 1869 w kancelarii podpisanego pod prekursją stawili się.

Marjampol d. 12 (24) Marca 1869 g.
1—2 B. Skłodowski.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 2261. Контора Варшавскаго Уяздовскаго Военнаго Госпитала.

Въ Конторъ Варшавскаго Уяздовскаго Военнаго Госпитала, по распоряженію Высшаго начальства 27 и 31 числа сего Марта съ 10 $\frac{1}{2}$ часовъ утра, будутъ производиться торги, на постройку телеграфъ и росписковъ на сумму до 500 рублей, желающие участвовать на этихъ торгахъ, могутъ видѣть вышеозначенныхъ чиселъ условіе, и подать объявленіе на гербовой бумагѣ съ приложеніемъ залоговъ согласно условію.

Г. Варшава, Марта 22 дня 1869 года.
Смотритель Госпитала,
3—3 Подполковникъ, Тарарыкъвъ.

N. D. 2272. Варшавское Крѣпостное Инженерное Управление.

По невыгодности для казны о оставшейся на торгу бывшемъ 10 Марта текущего года, о продажѣ въ сломку двухъ великихъ сараевъ подъ NN. 482 и 483 состоящихъ при Готическомъ домѣ въ Повонзковскомъ лагерѣ цѣны, торгъ этотъ согласно предписанія Окружнаго Инженернаго Управленія Варшавскаго Военнаго Округа, отъ 20 Марта сего мѣсяца за N. 1349, отказать; въ свѣдѣствіе чего 10 Апрѣля будущаго мѣсяца въ 11 часовъ утра назначаются при Варшавскомъ Крѣпостномъ Инженерномъ Управленіи на сломку сказныхъ сараевъ новые торги безъ переторжки.

Упомннутые сарая желающие могутъ осматривать ежендневно отъ 11 часовъ утра до 2 по полудни на указанію Смотрителя строеніи въ Артилерійскомъ Лагерѣ Геримскаго.

Г. Варшава, Марта 24 дня 1869 года.
Начальникъ Варшавскаго Крѣпостнаго Инженернаго Управленія, Инженеръ,
2—3 Полковникъ, (. . . .).

N. D. 2295. Komisarz Administracyjny Cywilny 9 i 10 Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż pra-

wnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie różne sprzęty gospodarskie w dniu 9 (21) Kwietnia 1869 r. o godzinie 2 z południa w mieszkaniu debenta pod Nr. 1612 przy ulicy Żurawiej przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającymu sprzedane zostaną. Warszawa d. 26 Marca (7 Kwietnia) 1869 r. 1—2 Sosonko.

N. D. 2290. Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.

W zastosowaniu się do Art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Kostantego barona de Puget Puszeta, właściciela dóbr Sominianki w Powiecie i Okregu sądowym Pułuskim położonych, we wsi Scmianka Powiecie Pułuskim zamieszkałego, a zamieszkałecie prawne do tego interesu w mieście Płocku u Stanisława Chyczewskiego Patrona Trybunału Cywilnego w Płocku sobie obierającego, który to Patron prowadzeniem tezoż interesu zajmować się będzie, z mocy dwóch obligacji urzędowych przed Rejentami Kancelarii Ziemińskiej w Warszawie wystawionych, a mianowicie: 1-o w dniu 21 Czerwca (3 Lipca) 1862 r. przed Napoleonem Stępowiskim i 2-o w dniu 23 Czerwca (5 Lipca) 1865 r. przed Stanisławem Zawadzkiem, w poszukiwaniu od Moniki z Zielińskich Leskiej, po Michale Leskim pozostałej wdowy, właścicielki dóbr, we wsi Kregach zamieszkałej, z obligu pierwszego 2-ch sum: to jest r. 1,800 i r. 465, czyli ogólnej kwoty r. 2,265 z procentem od daty ostatniego kwitu i z obligu drugiego sumy r. 675 z procentem od dnia 12 (24) Czerwca 1866 r. i kosztów, Teofil Skłaski Komornik przy Trybunale tutejszym aktem w dniu 1 (13) Listopada 1868 r. rozpoczętym, a w dniu 5 (17) t. m. i r. ukończonym, zajął na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia, dobra Kregi z przyległościami w Powiecie Pułuskim położone, których opis jest następujący:

Dobra ziemskie Kregi z przyległościami Wólka Zabdowska i Michalin, dziedziczne Moniki z Zielińskich Leskiej, po Michale Leskim pozostałej wdowy, w gminie Sominianka, parafji Wyszoków, pod jurysdykcją Sądu Pokoju w Pułtuskun położone, odległe są od miasta powiatowego Pułtuskim mil 4, od miasta gubernjalnego Łomży mil 12, od miasta Wyszkowa mila 1, od miasta Płocka mil 18, od Serocka mil 3, od rzeki spławnej Bugu wiorst 2, od Warszawy mil 8, przechodzi przez nie szosa z Warszawy do Białogostoku prowadząca, składają się one z jednego kawała gruntu, niezajętego obcą własnością, oprócz gruntów włościom uwłaszczonych, którzy są odseparowani i ląki 32 morgi mającej, do dóbr Olszańki należącej, pomiędzy ląkami włościom uwłaszczonych i folwarkiem Michalin przy granicy Pomankowskiej, nie podzielone i obejmują ogólnej rozegłości miary nowopolskiej włók 63 mórg 16, graniczą na wschód z wsią Rybno, na południe z wsią Gulczewem, na zachód z dobrami Sominiankowskimi, na północ z wsiami Kozłowo i Olszanka. Folwark Kregi zostaje w dzierżawnym posiadaniu Marjana Leskiego, zaś folwark Michalin w takimże posiadaniu Józefa Taczanowskiego.

W folwarku Kregi znajdują się budowle dworskie: 1. dwór murowany piętrowy dachówką kryty. 2. budynek murowany dachówką kryty, obejmujący w sobie spichrz lamus, wozownią i stajnią. 3. stajnie fernalskie i wozarka z drzewa słomą kryta. 4. owczarnia murowana dachówką kryta. 5. stodoła z drzewa na podmurowaniu słomą kryta. 6. stodoła z drzewa słomą kryta. 7. szopa nad maneżem od młocarni i siewczarni, w krzyżulec pobudowana słomą kryta. 8. stodoła w służy murowane, z drzewa pobudowana słomą kryta, a w niej młocarnia o sile 4 ch koni i siewczarnia o 2-ch kosach. 9. kloaka murowana dachówką kryta. 10. holendernia z drzewa w węgiel i służy pobudowana, w części dachówką, a w części gontami kryta na podmurowaniu, obejmująca chlewki 4, szopę jedną i kurnik. 11. holendernia z drzewa w służy pobudowana, w części dranicami kryta, w części bez przykrycia. 12. Drwalnia z drzewa w służy, na cwelach pobudowana gontami kryta. 13. studnia do wywaru, balami cembrowana obładami kryta. 14. gorze nia murowana dachówką kryta. 15. park do kartofli drzewem wyłożony. 16. studnia o 3-ch pompach, z wystawką na słupach drewnianych gontami kryta. 17. budynek z drzewa w służy dranicami kryty, w którym jest młyn deptak niezdatny do użytku. 18. chlewki z drzewa w służy drzewem darte kryte. 19. oficyna murowana dachówką kryta, z przedsiönkiem, obejmująca pokoi 5, izb 2, komórek 2, sień, kuchnię, magazyn, piwnicę, wędzarnię i górę, zamieszkała jest przez Mikołaja Boboleckiego i Franciszka Wyrzykowskiego, oraz Felicjana Szelągowskiego pisarza procentowego. 20. budka z drzewa okrągłaków w służy słomą kryta, z otarzynkiem w ogrodzie owocowym. 21. studnia balami ocembrowana z żurawiem, a przy niej

tok. 22. figura murowana z krzyżem żelaznym. 23. parkan z cegły przed dworem.

W tymże folwarku są budowle wiejskie, w części do pomienionego folwarku, a w części do włościom uwłaszczonych należące, jako to: 24. chałupa z drzewa w węgiel na podmurowaniu gontami kryta, zamieszkała przez Szmula Fozdkowicz 25. chlew z szopą z drzewa w służy słomą kryty. 26. z chałupy Nr. 1 oznaczonej, z drzewa w węgiel i lątki, dranicami krytey, należy do folwarku izba 1 o 2-ch oknach, przepierzona deskami, komora i sień przez Augusta Hepner gorzelnego zamieszkała, w posiadaniu którego jest także chlewki do tej chałupy przystawiony, z obładów w służy pobudowany. 27. z chałupy Nr. 3 oznaczonej, z drzewa w węgiel pobudowanej dranicami krytey, należy do folwarku izba 1 o 1 o oknie i komora, zamieszkała przez Piotra Piecychna zastawnika, w procentcie od sumy r. 900, który nadto ma oddaną włókó gruntu, 3 morgi ląki i ogród z łączką, 2 morgi wynosić mający. 28. kuźnia z chałupą z drzewa w służy dranicami kryta z przystawionym chlewkiem, zamieszkała przez Marjanę Opacką, wdowę po Franciszku kowalu. 29. chałupa z drzewa w węgiel i lątki dranicami kryta, zamieszkała przez Chaima Neumark kotlarza, który płaci rocznie po r. 22 kop. 50, a ma dodany: 1 morgę ogrodu i 1 morgę ląki, drzewa na opał ile spotrzebuje i krów 2, zimną i latem na obrze dworskiej, on także posiada. 30. wozarkę z szopą z drzewa w służy dranicami kryty. 31. Stodoła w służy z drzewa słomą kryty, kosztiem Piotra Piecychny zastawnika i z jego materiału pobudowana.

Z gruntów do tego folwarku należących, jest w zastawnem posiadaniu: a) Władysława Jakackiego włoka 1, w procentcie od sumy r. 900; b) Piotra Piecychna włoka 1, w procentcie od sumy r. 900; c) Adama Bodzen mórg 15, w procentcie od sumy r. 450; d) Franciszka Lipskiego mórg 15, w procentcie od sumy r. 450; e) Lemki z Gradów mórg 15, w procentcie od sumy r. 450.

Grunta przez włościom podpadających pod Ukazy Najwyższe zajmowane, mają przestrzni na folwarku Kregi mórg 309 pretów 200, a włościom wsi Wólka Zabdowska mają przyznanne mórg 47 pretów 50, włościom o jakich mowa, mają nadto przyznane niektóre służebności.

W folwarku Michalin znajdują się budowle: 1. Dom z drzewa słomą kryty. 2. Stajnie i obora z drzewa w służy murowane, ze ścianami szczytowymi i szczytami murowanymi, słomą i gontami kryte, z przystawioną wozarką na słupach drewnianych, słomą kryty. 3. Chałupa z drzewa, słomą kryta, zamieszkała przez Gotarda Gronwald i Franciszka Olszańkiego, z których pierwszy z mieszkania i czterech zagonów gruntu pod len i kapustę, oraz pół morga pod kartofle, odrabia dwa dni w tydzień; a drugi za mórg gruntu płaci rocznie dzierżawcy Taczanowskiemu po r. 30. 4. Stodoła z drzewa, słomą kryta. 5. Pompa ze słupem wierconym i lewarem żelaznym. 6. Stodoła z drzewa w służy i lątki, słomą kryta, a przy niej chlewki z chrustu. 7. Szopa z drzewa, słomą kryta, przy której chlewki z chrustu. 8. Chałupa z drzewa, słomą kryta, zamieszkała przez Szymona Bapińskiego i Ludwika Fajak, którzy z mieszkania, pierwszy z dwóch mórgów gruntu i morgi ląki, a drugi z trzech mórgów gruntu odrabiają po trzy dni w tydzień; przy chałupie tej znajdują się dwa chlewki z chrustu. 9. Chałupa z drzewa, słomą kryta, zamieszkała przez służbę folwarczną i Adama Wróbel, oraz Marcina Grzegora, którzy z mieszkania i gruntu po dwa morgi, odrabiają po dwa dni w tydzień; przy tej chałupie są dwa chlewki w służy. 10. Gołębnik na słupie drewnianym. 11. Kloaka dranicami obita i kryta. 12. Parsk w ziemi, ziemią kryty. 13. Chałupa murowana, słomą kryta, zamieszkała przez Tomasza Kozbiał, strycharza. 14. Piec do wypalania cegły, deskami kryty. 15. Szopa z drągów, chrustem pokryta. 16. Studnia z żurawiem i z rynną drewnianą. 17. Chałupa z drzewa, kleńcem kryta. 18. Wjazd z drzewa w służy, słomą kryty. 19. Studnia z żurawiem; trzy ostatnie zabudowania postawił swoim kosztem i ze swojego materiału Szmul Herszbejn na gruncie folwarku Michalin, którego zakupił trzy morgi od Moniki Leskiej i dał w kupnego r. 90, a co rok płaci czynszu po r. 9. 20. Chałupa z drzewa w służy, dachówką kryta, zamieszkała przez Feliksa Winnickiego dróżnika, spadłego z etatu, do której przystawiono szopka z drzewa w służy, słomą kryta, a za nią chlewki z drzewa w służy bez dachu.

Dobra Kregi z przyległościami Michalin, odpłacają rocznie podatków w ogóle r. 625 kop. 68.

Szczegółowy zresztą opis zajętych dóbr pod względem klasyfikacji gruntów, stanu zabudowań i innych okoliczności, znajduje się w protokole zajęcia u popierającego

sprzedaż Patrona Stanisława Chyczewskiego i w biurze Pisarza Trybunału, gdzie też przejrzanym być może.

Protokół zajęcia doreczony jest w kopiach Naczelnikowi Powiatu Pułtuskiego, Janowi Kazin, na ręce Władysława Karnoekiego Referenta Skarbowego biura Naczelnika Powiatu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Pułtuskun Albinowi Humięckiemu i Wójtowi gminy Sominianka Józefowi Wróbel, pierwszym dwóm dnia 27 Listopada (9 Grudnia), a Wójtowi gminy dnia 28 Listopada (10 Grudnia) 1868 roku, przez Antoniego Koczurnyńskiego Wóznego przy Trybunale tutejszym.

Wnieślenie aktu zajęcia dóbr Kregi z przyległościami do księgi wieczystej dóbr tych, nastąpiło w dniu 6 (18) Stycznia r. b., a do księgi zaareztowań w kancelarii Trybunału tutejszego utrzymywanej, pod dniem 27 Stycz. (8 Lutego) r. b. dopełnieniem zostało.

Termin do pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, mającej się odbyć na audjencji Trybunału tutejszego, oznaczają się na dzień 11 (23) Kwietnia r. b. godzinie 10 z rana.

Wyciąg tego obwieszczenia wywieszono dziś na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Płocku, a drugi egzemplarz wydano Stanisławowi Chyczewskiemu Patronowi, sprzedaż popierającemu.

Płock d. 30 Stycznia (11 Lutego) 1869 r.
Asesor Kolegjalny, A. Bielski.

N. D. 2289. W myśl art. 960 K. P. S., podaje do publicznej wiadomości, iż Trybunał Cywilny w Łomży, wyrokiem swym z dnia 4 (16) Grudnia 1868 r. w sprawie z powództwem Juliana Antoniego Mansfelda braci Zochowskich, jako Sukcesorów po niedły Stanisławie Zochowskim, z własnych funduszów utrzymujących się, przeciwko Walentemu Raciborskiemu i Wiktorji Zochowskiej wdowie w imieniu własnem i jako głównej opiekuncie nieletnich: Alfonsa i Stanisława Zochowskich, których przydanym opiekunem jest Antoni Kaczyński, wszystkimi w Łomży zamieszkałymi, nakazał sprzedaż nieruchomości w mieście Łomży pod Nr. 477 położonej, nieruchomości na sprzedaż wystawiająca się, składająca się z domu mieszkalnego drewnianego i zabudowań. Sprzedaż nastąpi przed delegowanym Sędzią Trybunału Rutkowskim.

Pierwsza publikacja warunków odbywa się w dniu 22 Stycznia (3 Lutego) r. b.; druga publikacja warunków i zarazem przygotowane przysądzenie odbyło się w dniu 10 (22) Marca r. b. Nieruchomość wystawiona, oszacowana jest na r. 630.

Termin do odbicia trzeciej publikaty warunków licytacyjnych i zarazem ostatecznego przysądzenia oznaczonym jest na dzień 25 Kwietnia (7 Maja) 1869 r. godzinie 3 po południu na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Łomży przed Wym Sędzią Rutkowskim. Licytacja znacznie się od sumy r. 453, jako najwyżej postąpnionej na przygotowanie przysądzeniu, a vadium wynosi r. 200.

Warunki przejrzane być mogą w biurze Pisarza Trybunału i u Biernackiego Patrona sprzedaż popierającego, od pozwaných stają Patronowie Zafęski i Smiarowski.

Łomża d. 26 Marca (7 Kwietnia) 1869 r.
1—1 Biernacki Patron.

N. D. 2294. W dniu 1 Maja n. s. r. b. część szlachecka w Syskach lit. L. w dniu 3 (15) Czerwca r. b. dobra Gąski; w dniu 14 (26) Czerwca t. r. z rana o godzinie 10, przychodzą z dwóch osad w kolonji Ławy, w Powiecie Gubernji Petrokowskiej położone, na lat trzy, od dnia 12 (24) Czerwca r. b. w kancelarii Rejenta Walentego Kowalskiego w Petrokowie wydzierżawione zostaną; roczna cena dzierżawna części szlacheckiej w Syskach r. 150, Gąsek r. 750, a osad dwóch w kolonji Ławy r. 30 wynosić może.

Petroków d. 12 (24) Marca 1869 r.
1—2 Józef Rojek Komornik Tryb.

Edyk t.

N. D. 2306. Ces. Kr. Sąd krajowy w Krakowie podaje do wiadomości, iż na prośbę Julji, Feliksa i Janą Kwiatkowskich z dnia 9 Stycznia 1869 r. do L. 415 postępowanie o uznanie Antoniego Kwiatkowskiego za zmarłego, celem pertraktacji spadkowej po nim dozwolono, w skutek czego, Antoniemu Kwiatkowskiemu ze życia i miejsca pobytu niewiadomemu, którem w powstaniu polskim na dniu 16 lub 17 Sierpnia 1863 r. w bitwie pod Ibrahimowicami przy Proszowie w Królestwie Polskiem zginąć miał; ustanowiony został Kuratorem p. Dr. Geissler z zastępstwem p. Dr. Korcekiego i wzywa się Antoniego Kwiatkowskiego i wszystkich którzyby o życiu lub okolicznościach jego śmierci wiadomości mieli, by o tem tutejszemu Ces. Kr. Sądowi Krajowemu lub Kuratorowi w przeciągu roku od ogłoszenia tego edyktu donieśli, w razie przeciwnym, Ces. Kr. Sąd Krajowy do uznania Antoniego Kwiatkowskiego za zmarłego przystąpi.

Kraków d. 23 Lutego 1869 r.